

Ajuntament de Subirats

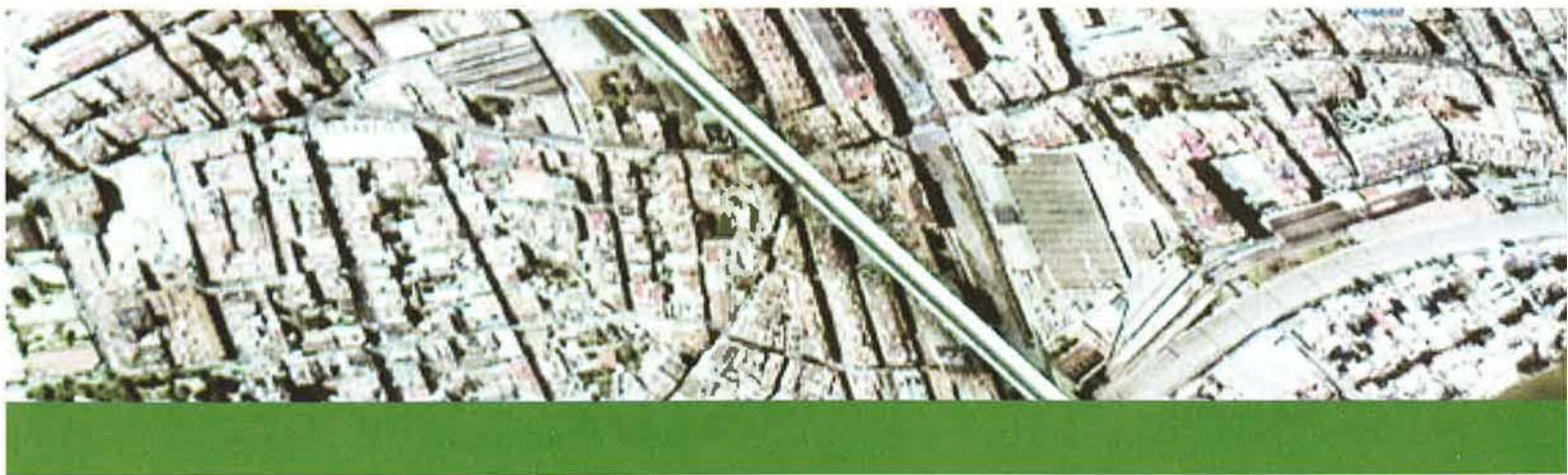
Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable

Text Refós
LLIBRE II

Redacció
HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP

Gestió
Oficina d'Activitats i Urbanisme (GSHUA)

Abril 2015

**Diputació
Barcelona**

**Àrea de Territori
i Sostenibilitat**

Ajuntament
de Subirats

PLA ESPECIAL URBANÍSTIC DE CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

3. Catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions Fitxes c-1 a c-17

TEXT REFÓS Abril 2015

EQUIP REDACTOR: HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP

DIRECTORS:

Joan Rosselló Raventós, arquitecte

Josep Soler Barceló, arquitecte

Pere Marsé Ferrer, arquitecte

COL·LABORADORS INTERNS:

Cèsar González Bertran, arquitecte

Miquel Cols Arnan, arquitecte tècnic

COL·LABORADORS ESPECIALISTES:

Alba Daranas Llopart, llicenciada en ciències ambientals

Lurdes Mallart Raventós, llicenciada en geografia i història

GESTIÓ:

Oficina d'activitats i urbanisme (GSHUA). Diputació de Barcelona

Albert Carceller Guillamet, responsable d'Urbanisme

ÍNDEX GENERAL

LLIBRE I

DOCUMENT NÚM. 1 - MEMÒRIA

DOCUMENT NÚM. 2 - NORMES URBANÍSTIQUES

LLIBRE II

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS
I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

- 3.1 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE II
- 3.2 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE: c-1 a c-17

LLIBRE III

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS
I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

- 3.3 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE III
- 3.4 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE: c-18 a c-33

LLIBRE IV

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS
I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

- 3.5 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE IV
- 3.6 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE: c-34 a c-50

LLIBRE V

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS
I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

- 3.7 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE V
- 3.8 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS
EN SÒL NO URBANITZABLE: c-51 a c-66

LLIBRE VI

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

3.9 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE VI

3.10 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE: c-67 a c-82

PLÀNOLS

ÍNDEX LLIBRE II

DOCUMENT NÚM. 3. CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

3.1	RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE II	3
3.2	FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE: c-1 a c-17	5
c-1	MASET D'ESPIELLS	7
c-2	CAN FERRER DE LA RIBA	17
c-3	CAL SANT ISIDRE	27
c-4	CAL XAMÓS	37
c-5	CAL MASOVER	47
c-6	CAL CUAPLÀ	55
c-7	LA FORADADA	65
c-8	CAN RÀFOLS	77
c-9	CAL FERMÍ FONT	87
c-10	MASET D'EN ROS	99
c-11	MOLÍ D'EN COLOMA	109
c-12	CAN PARELLADA	121
c-13	CAL BITXO	131
c-14	MASET DEL GIRÓ	141
c-15	MAS ESQUERDÓ	149
c-16	CAL PAUET	159
c-17	CAL GALLEGO	169

DOCUMENT NÚM. 3
CATÀLEG DE MASIES, CASES RURALS
I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

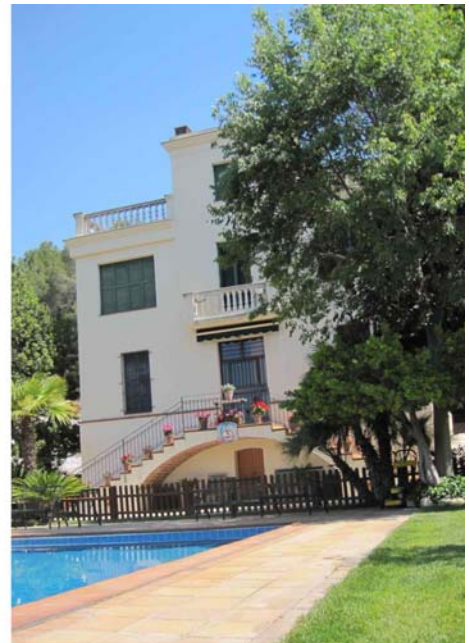
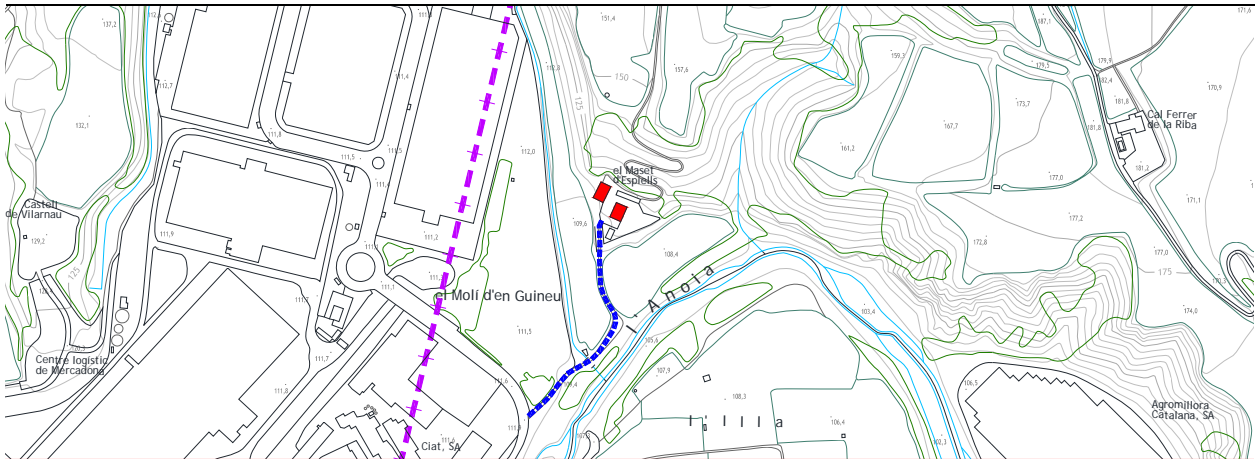
3.1 RELACIÓ DE MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE CONTINGUDES EN EL LLIBRE II

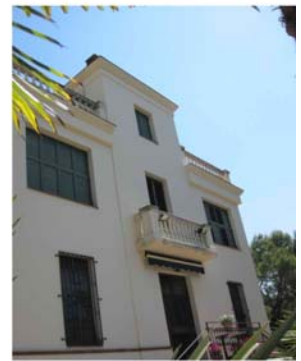
Clau	Nom / Paratge de situació
c-1	MASET D'ESPIELLS Sant Joan
c-2	CAN FERRER DE LA RIBA Sant Joan
c-3	CAL SANT ISIDRE Sant Joan
c-4	CAL XAMÓS Sant Joan
c-5	CAL MASOVER Sant Joan
c-6	CAL CUAPLA Sant Joan
c-7	LA FORADADA Sant Joan
c-8	CAN RÀFOLS Sant Joan
c-9	CAL FERMÍ FONT Sant Joan
c-10	MASET D'EN ROS Sant Joan
c-11	MOLÍ D'EN COLOMA Sant Joan
c-12	CAN PARELLADA Can Cartró
c-13	CAL BITXO Can Cartró
c-14	MASET DEL GIRÓ Can Cartró
c-15	MAS ESQUERDÓ Can Cartró
c-16	CAL PAUET Can Cartró
c-17	CAL GALLEGO Ca l'Avi

3.2 FITXES DE LES MASIES, CASES RURALS I ALTRES EDIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE: c-1 a c-17

UTM: X = 400420 Y = 4587539

<https://maps.google.es/maps?q=41.43334,1.808238&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Casa-torre aïllada d'origen agrícola, amb jardí tancat al voltant, destinada a habitatge de segona residència.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular orientat sensiblement al sud, de tres crugies, compost de planta soterrani, planta baixa i una planta pis a les crugies laterals, i dues plantes pis a la crugia central. Cobertes planes transitables a les crugies laterals.

Construcció en forma de torre coronada amb merlets, situada al sud-oest, al peu del camí, la qual tanca el pou i el dipòsit d'aigua.

Cos complementari situat a nord-oest de la casa i separat d'aquesta pel camí, de planta rectangular, compost de planta soterrani i planta baixa, amb coberta de quatre vessants.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega, forjats unidireccionals i terrats a l'edifici principal.

Cobertes de teula àrab als edificis complementaris. Volta de maó a l'escala d'accés a la casa.

FAÇANES

Façanes compostes simètricament sobre eixos verticals, coincidents en les tres crugies, amb les façanes principal i posterior. Obertures a llinda, coronament amb cornisa i barana de balustres de revolució, que substituïren els balustres plans de ceràmica de l'antiga construcció. A la façana principal, escala adossada de dos trams i dues arrencades construïda sobre volta de maó, i balcó central amb barana de balustres plans de ceràmica. A la façana posterior, balcó amb barana de ferro forjat. Paraments amb refosos arrebossats i pintats. Persianes de fusta de corda i de llibret, i reixes.

MATERIALS

Baranes de balustres de pedra artificial i de ceràmica. Reixes i baranes de ferro forjat. Tancaments de fusta. Cobertes planes acabades amb paviment ceràmic. Cobertes de teula àrab. Tanca de maó vist. Paviments exteriors de ceràmica.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat. Telefonia. Aigua potable de captació pròpia. Aigües residuals recollides a fossa sèptica

ENTORN

Al voltant de la casa, jardí tancat amb abundant vegetació arbustiva i arbòria formada per xiprers, palmeres, oliveres i altres espècies. Piscina amb zones pavimentades i de gespa. Jocs infantils. Porxo amb barbacoa. Accés des del camí conformant un espai intermedi entre aquest i el cos complementari, amb arbres d'interès: pins, palmeres, oliveres. Entorn acurat.

CONTEXT

Prop del meandre que forma l'Anoia entre el polígon industrial del Molí d'en Guineu i La Foradada. Arrecerada als pendents boscosos del turó d'Espieles i al peu del camí que ascendeix des del Molí d'en Guineu fins al poble d'Espieles. Una plana de presseguers separa la seva posició de talaia del polígon industrial proper. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí públic de terra des del polígon industrial del Molí d'en Guineu, el qual passa entre la casa-torre i les edificacions complementàries. Aquest camí té continuïtat enlairant-se des de la plana del riu fins al poble d'Espells, al terme de Sant Sadurní d'Anoia.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona de risc baix d'incendi forestal, si bé pròxima d'àrees de risc moderat. La masia està situada en una zona amb pendents superiors al 20%, de riscos potencials de petits esllavissaments i d'erosionabilitat alta. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Tant la casa-torre com les edificacions complementàries i el seu entorn estan en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
08273A001000160001WK	1	16	URBANA	421 m ²
08273A001000160000QJ	1	16	RÚSTICA	11.040 m ²
08273A001000090001WT	1	9	URBANA	350 m ²
08273A001000090000QR	1	9	RÚSTICA	41.890 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 22)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge familiar vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Propietat privada. Ocupat per la propietat

ÈPOCA

Finals del segle XIX o començament del segle XX, sobre una construcció d'origen anterior. Reformes, poc significatives, després de 1975.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica el Maset d'Espiells amb el nom de *el Maset d'Espiells* i la descriu en la categoria *Masia (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 5 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *M.^t d'Espiells*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Región Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Casa*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

També es coneix amb el nom d'*el Maset*.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputación de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 22.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

El MASET D'ESPIELLS és una casa-torre al peu del camí que va del Molí d'en Guineu al poble d'Espieles, situada en una posició propera al meandre que forma el riu Anoia, entre el polígon industrial del Molí d'en Guineu i la Foradada.

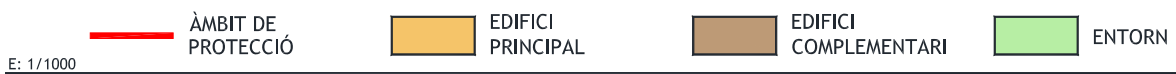
Actualment, el MASET D'ESPIELLS constitueix una fita del paisatge rural d'aquest territori, el qual ha sofert importants transformacions derivades de la implantació industrial, circumstància que accentua la necessitat de preservar la casa -i l'entorn agrícola que l'acompanya- perquè són els únics vestigis d'aquest paratge que permeten identificar l'existència d'un teixit rural en extinció.

L'arquitectura del MASET D'ESPIELLS és conseqüència d'una reforma feta a la casa a finals de segle XIX o començament del segle XX, seguint les pautes neoclassicistes del moment, sobre la base d'una construcció anterior que ja consta com a masia en el Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860.

Els valors paisatgístics i ambientals del MASET D'ESPIELLS i, en menor mesura, la seva presència històrica i la seva arquitectura, justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS		1
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA		R
PERÍMETRE				PERÍMETRE		M
COBERTA				COBERTA		
FORMA				FORMA		R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR		MO
FAÇANES				FAÇANES		
		A		B		
COMPOSICIÓ		R		R		MO
OFICIS		R		R		MO
MATERIAL		R		R		MO
TEXTURA/COLOR		R		R		MO
FAÇANES				FAÇANES		
		C		D		
COMPOSICIÓ		R		R		
OFICIS		R		R		
MATERIAL		R		R		
TEXTURA/COLOR		R		R		
ENTORN						
RELACIÓ						
						R
ORGANITZACIÓ						
						MO
ELEMENTS						
Torre del pou						R
Principals arbres: palmeres, xiprers, pins						R

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes d'obra major de reconstrucció o rehabilitació contindran l'estudi de possibles mesures a adoptar en relació amb els riscos potencials de petits esllavissaments i d'erosionabilitat alta, i garantirán un tractament adequat dels talussos existents o dels que es puguin generar en les obres projectades, prioritzant la seva revegetació sempre que sigui possible.

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

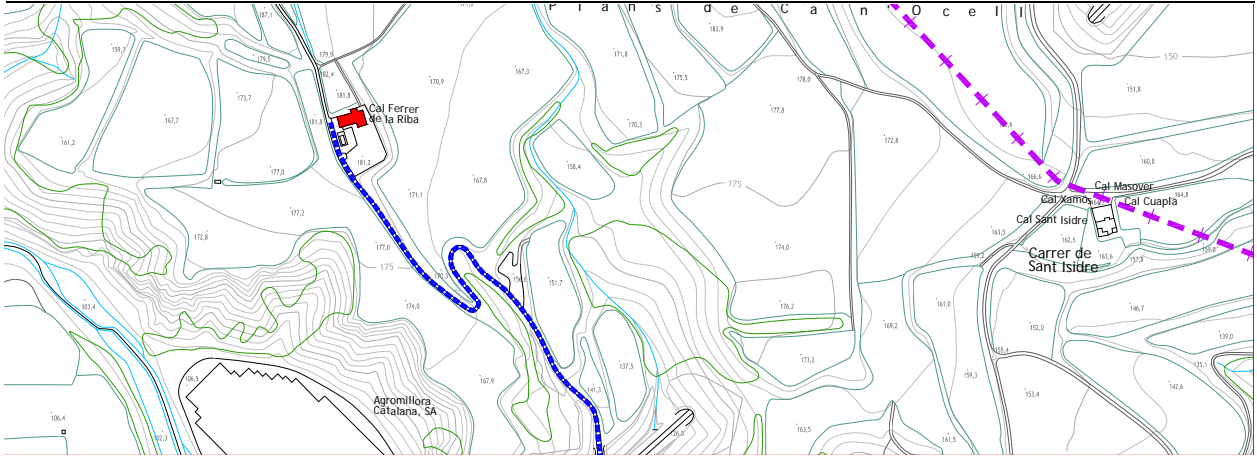
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edifici complementari 1:	Establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració.

UTM: X = 400927 Y = 4587627

<https://maps.google.es/maps?q=41.433742,1.81401&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Antiga edificació aïllada d'origen rural amb jardí al voltant, reformada i ampliada als anys vuitanta del segle XX, amb l'aparença de masia, per a ús d'habitatge de segona residència.

OBRA MAJOR

Edifici de planta rectangular, orientat al sud, format per un cos central de dues plantes amb coberta a dues vessants, i per dos cossos laterals simètrics i de la mateixa alçada, el de ponent de dues plantes amb porxo lateral i el de llevant de planta única, ambdós amb cobertes a tres vessants. Volum d'un porxo i d'un petit cos adossats a les cares sud i nord del volum principal.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega i forjats unidireccionals. Pilars de maó massís. Alguns portals i finestres emmarcats amb maó vist. Porxos amb bigues i llates de fusta. Cobertes de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal amb el volum central de major alçada, franquejat per dos volums laterals. Accés principal sobreaixecat situat al volum central amb un portal a llinda de pedra i coronament amb tres finestres d'arc de mig punt emmarcades amb maó vist. Finestres del mateix tipus en totes les cares de la planta segona del volum central. Paraments arrebossats i pintats. Parament de paredat comú i cantonera de pedra a la façana de ponent de l'antiga construcció, actualment sota el porxo.

MATERIALS

Maó vist en emmarcats d'obertures i pilars. Fusta als tancaments i embigats del porxo. Coberta de teula àrab. Paviments exteriors de ceràmica.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat. Telefonia. Aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

Jardí a l'entorn de la casa amb vegetació arbustiva i arbòria formada per mèlies, xiprers, oliveres, alzines i altres espècies. Cirerer a la façana nord fora del recinte. Accés des del camí. Piscina. Zones pavimentades i amb gespa. Entorn acurat.

CONTEXT

Situada al peu del camí de can Bosch de Noia, al poble d'Espiells, en una plana de vinya sobre els contraforts de la riba esquerra de l'Anoia, en el meandre que forma el riu entre el Molí d'en Guineu i la Foradada. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat, pel camí públic que va des de can Bosch de Noia, al terme de Subirats, fins al poble d'Espiells, al terme de Sant Sadurn d'Anoia.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Tant la casa rural com el seu entorn estan en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
08273A002000010001WJ	2	1	URBANA	432 m ²
08273A002000010000QH	2	1	RÚSTICA	62.257 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (núm. 28)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge familiar vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Orígens del segle XVII. Reformes i ampliacions de l'any 1985.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica Cal Ferrer de la Riba amb el nom de *el Mas Ferrer de la Riba* i la descriu en la categoria *Masia (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 9 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Región Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Can Ferre*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

També s'ha conegut amb els noms de *Can Farré del Bosch* i *Mas Bardina*.

Algun autor considera la casa de marcada tradició carlina.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

L'any 1733 passa a formar part del patrimoni dels Bosch de Noia per casament de la pubilla, Maria, de can Ferrer de la Riba, amb l'hereu Ramon Bosch de Noia i Milà de can Bosch de Noia.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

TRIÀDE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 28.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

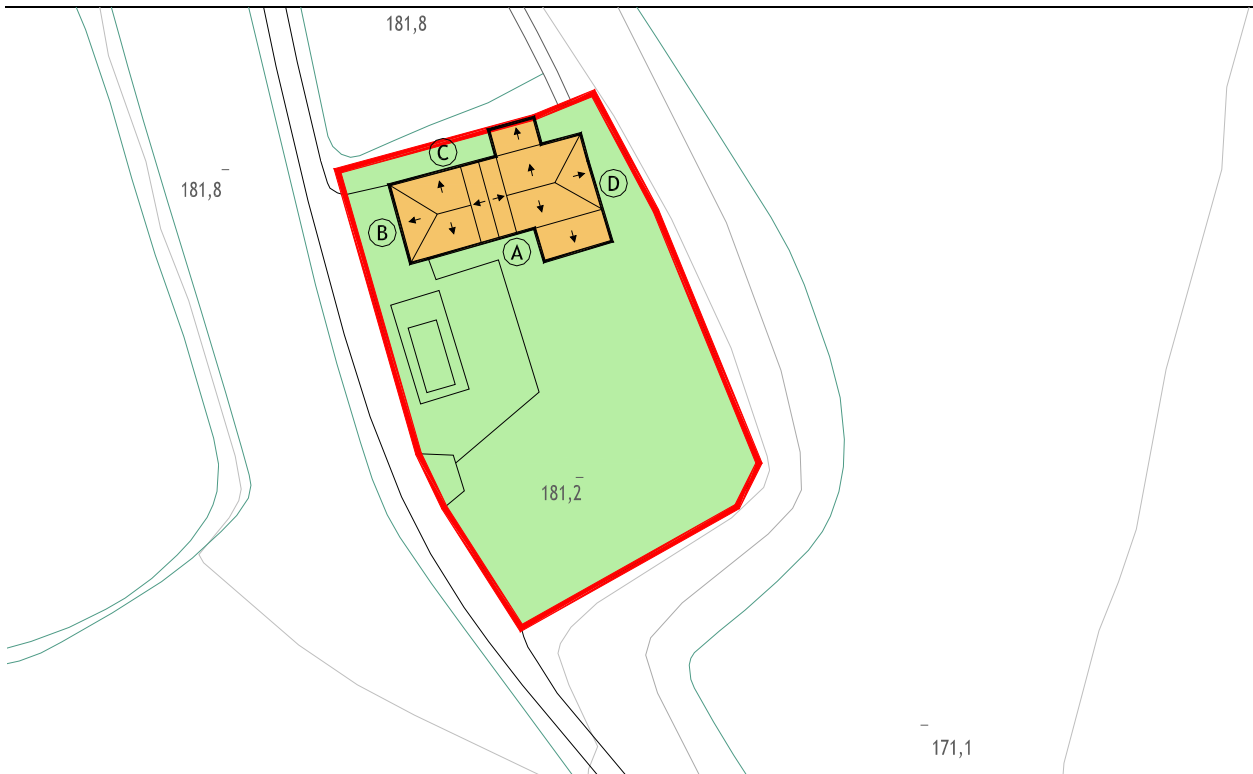
CAL FERRER DE LA RIBA és una casa rural al peu del camí que va de can Bosch de Noia al poble d'Espiells. Per la seva situació en les planes de vinya sobre els contraforts de la riba esquerra de l'Anoia, en el meandre que forma el riu entre el Molí d'en Guineu i la Foradada, forma part d'un teixit rural amb característiques ambientals pròpies, comprès entre els termes municipals de Subirats, Gelida i Sant Llorenç d'Hortons, així com d'un recorregut immers en el paisatge agrícola.

Tot i les transformacions que la casa va sofrir a finals del segle XX, per a convertir-se en un habitatge de temporada, la seva arquitectura s'integra en el paisatge i manté algunes permanències de l'antiga construcció, la qual, a partir del primer terç del segle XVIII, va formar part del patrimoni dels Bosch de Noia, influent família de propietaris agrícoles dels territoris del nord del terme de Subirats.

Els valors històrics, paisatgístics i ambientals de CAL FERRER DE LA RIBA justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL

VOLUMETRIA		R
PERÍMETRE		M
COBERTA		
FORMA		R
MATERIAL/COLOR		R
FAÇANES		A B
COMPOSICIÓ	R	MO
OFICIS	MO	MO
MATERIAL Portal de pedra	R	MO
TEXTURA/COLOR	MO	MO
FAÇANES		C D
COMPOSICIÓ	MO	MO
OFICIS	MO	MO
MATERIAL	MO	R
TEXTURA/COLOR	MO	R

ENTORN

RELACIÓ		R
ORGANITZACIÓ		MO
ELEMENTS		
Principals arbres: mèlies, xiprers, alzines		R

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

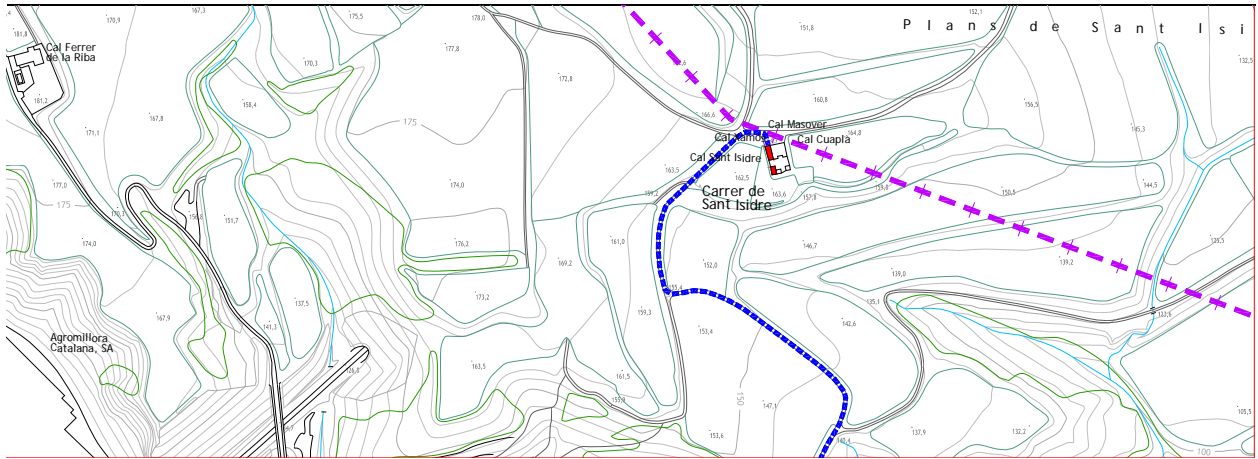
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lliure; i activitats artístiques.

UTM: X = 401659 Y = 4587526

<https://maps.google.es/maps?q=41.433481,1.823006&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA**TIPOLOGIA**

Casa de pagès entre mitgeres amb pati i cos posteriors, la qual conforma amb tres cases més de tipologia similar, el carrer de Sant Isidre.

OBRA MAJOR

Construcció de planta rectangular, d'una crugia perpendicular a la façana principal orientada a nord, composta de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal. Cos adossat a la casa amb terrat a nivell de la planta primera, pati interior i cos posterior a la façana de migdia, amb coberta a una vessant, compost de dues plantes, la superior amb petita galeria de tres arcades.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú i forjats de bigues de fusta. Pilars i arcades de maó massís. Coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a nord de parament llis, amb el portal d'arc lleugerament rebaixat i una finestra superior a llinda. Façana lateral orientada a ponent amb obertures a llinda: una finestra a la planta baixa i tres finestres petites a la planta primera del cos principal, i un portal d'accés al pati interior. Façana posterior orientada a migdia amb un portal a llinda i galeria de tres arcades formada amb pilars i arcs de mig punt de maó vist. Paraments arrebossats i pintats.

MATERIALS

Paredat comú. Fusta als embigats, tancaments i persianes de corda. Maó massís a pilars i arcs de la galeria. Coberta de teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn de la casa el constitueix la resta de cases de la petita agrupació, els horts de les cases situats a migdia i les vinyes del voltant.

CONTEXT

Situada al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena, confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes, en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia envoltat de vinyes. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat pels camins públics de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena i de Gelida per can Miquel de les Planes.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa de la casa, aquesta està en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

002202500DF08G0001XW			URBANA	185 m ²
08273A003000050000QZ	3	5	RÚSTICA	36.999 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àmbits

Àmbit de Pla Especial en sòl no urbanitzable (PE-snu-6)

Elements a protegir

Conjunt arquitectònic d'especial interès (Núm. 233)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 62)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX. Tot i que en alguna publicació s'afirma que les cases del carrer de Sant Isidre es van començar a construir l'any 1861, hi ha constància d'aquestes en el Nomenclàtor de la província de Barcelona de l'any 1860.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica cal Sant Isidre amb el nom de *la serra del Rossell* i la descriu en la categoria *caserio* com tres edificis de tres plantes habitats contínuament, situats a 9 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Casa de San Isidro*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

Les terres de la casa rural formaven part de la finca de can Roig del Mas Osset al terme municipal de Gelida.

L'origen del carrer prové de la colonització de la vinya.

L'origen del nom del carrer de Sant Isidre prové del fet que un dels últims pagesos que vestiren les calces clàssiques va ser un pagès que vivia en aquest carrer, al qual van motejar amb el nom d'*El Sant Isidre*, per la seva semblança amb el Sant Isidre de la bacina de l'almoïna de l'església de Sant Joan Sesrovires al barri de Torre-Ramona. El mot del pagès es va fer, així, extensiu al carrer.

El carrer també és conegut pel renom de *Carrer de les Bruixes*.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurn d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRIÀDE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació de conjunts arquitectònics d'especial interès a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats (2013). Núm. 233.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 62.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 233.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

CAL SANT ISIDRE és una casa rural que forma part del carrer de Sant Isidre, situat al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes.

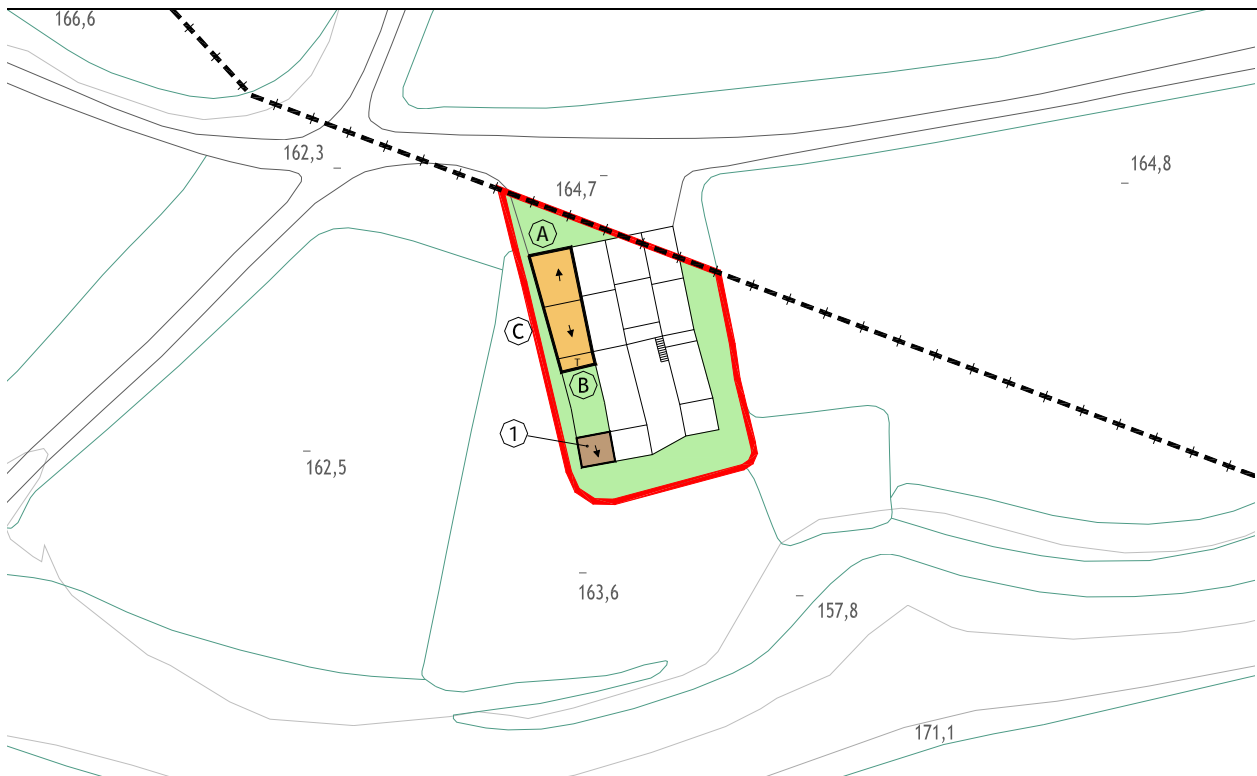
Per la seva posició en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia, les cases de Sant Isidre constitueixen una fita del paisatge d'aquest territori, a la vegada que formen part d'un teixit rural, amb característiques ambientals pròpies, comprès entre els termes municipals de Subirats, Gelida i Sant Llorenç d'Hortons.

La implantació d'aquestes cases permet explicar la colonització de la vinya que es va produir al segle XIX al Penedès, amb arquitectures senzilles i repetitives, sempre vinculades a una finca rellevant, les quals en molts casos van ser l'origen de molts pobles de la comarca.

Els valors paisatgístics i ambientals del carrer de Sant Isidre, dins del qual està situada CAL SANT ISIDRE, conjuntament amb els valors relacionats amb la història social de la colonització de la vinya, justifiquen la preservació de la casa rural.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL		EDIFICIS COMPLEMENTARIS		1
VOLUMETRIA		VOLUMETRIA		R
PERÍMETRE		PERÍMETRE		R
COBERTA		COBERTA		
FORMA		FORMA		R
MATERIAL/COLOR		MATERIAL/COLOR		R
FAÇANES		FAÇANES		
COMPOSICIÓ		A	B	
OFICIS		R	MO	
MATERIAL		MO	MO	
TEXTURA/COLOR		MO	MO	
FAÇANES		Galeria d'arcades		
COMPOSICIÓ		COMPOSICIÓ		R
OFICIS		OFICIS		MO
MATERIAL		MATERIAL		R
TEXTURA/COLOR		TEXTURA/COLOR		R
FAÇANES		FAÇANES		
COMPOSICIÓ		C	D	
OFICIS		MO		
MATERIAL		MO		
TEXTURA/COLOR		MO		
ENTORN				
RELACIÓ				
ORGANITZACIÓ				
ELEMENTS				

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions específiques d'ordenació i edificació que fixa aquest Pla Especial Urbanístic per a la resta de cases rurals del carrer de Sant Isidre, així com les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

S'admeten obres d'ampliació, l'emplaçament i superfície de les quals es determinarà en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats. L'esmentat Pla Especial justificarà tant l'emplaçament com la superfície de la possible ampliació, a realitzar en contigüitat a les edificacions existents dins l'àmbit de protecció, en funció dels usos a implantar o ampliar, com el compliment de les determinacions contingudes en les Normes Urbanístiques del present Pla Especial del Catàleg de masies, especialment les referides a les obres d'ampliació.

S'admet l'acció constructiva d'enderroc, limitada als edificis complementaris, per tal de millorar els valors de l'edifici principal i/o implantar o ampliar els usos admesos. L'esmentada acció constructiva (desconstrucció) haurà d'estar contemplada o justificada en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

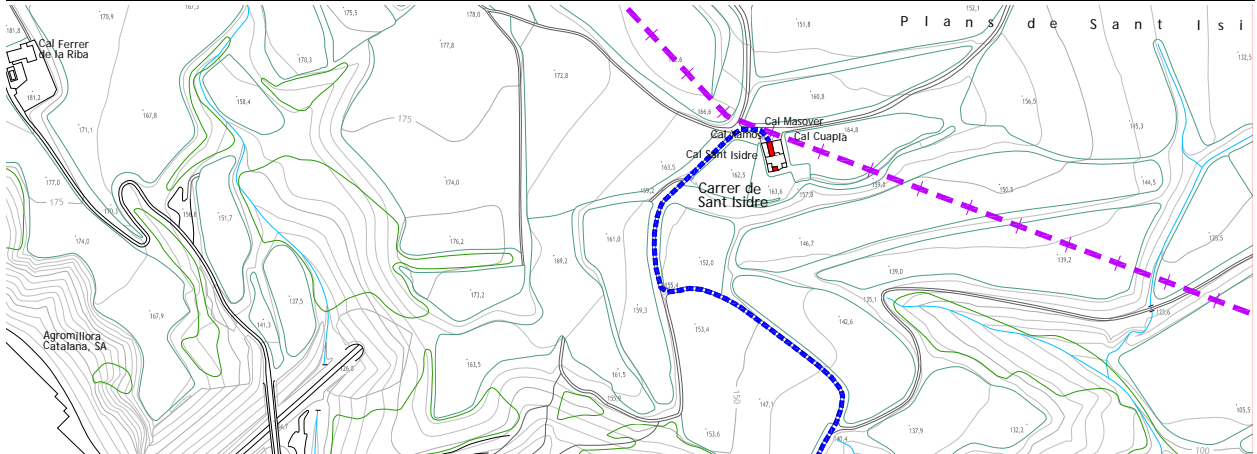
El POUM de Subirats inclou el carrer de Sant Isidre dins l'àmbit del sector PE-snu-6, el qual s'ha de desenvolupar mitjançant el corresponent Pla Especial Urbanístic. A l'espera de l'esmentat pla, el qual fixarà definitivament els usos, s'admeten provisionalment els usos següents:

Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats artesanals.

Edifici complementari 1: Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 401665 Y = 4587526

<https://maps.google.es/maps?q=41.433481,1.823006&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Casa de pagès entre mitgeres amb pati i cos posteriors, la qual conforma amb tres cases més de tipologia similar, el carrer de Sant Isidre.

OBRA MAJOR

Construcció de planta rectangular, d'una crugia perpendicular a la façana principal, orientada a nord, composta de planta baixa i dues plantes pis, amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal. Pati interior i cos posterior a la façana de migdia de planta única amb coberta a una vessant.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú i forjats de bigues de fusta. Coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal, orientada a nord, amb coronament escalonat i obertures sobre un eix vertical desplaçat. Portal d'arc rebaixat amb brancals i arcada de maó vist a la planta baixa i una finestra a llinda a les plantes superiors. Data de 1866 precedida de la paraula "any" a la part central del coronament. Façana posterior orientada a migdia amb galeria de tres obertures d'arc de mig punt i rellotge de sol. Paraments arrebossats i pintats.

MATERIALS

Paredat comú. Fusta als embigats i tancaments. Maó massís al portal d'entrada. Coberta de teula àrab.

ELEMENTS SINGULARS

Rellotge de sol declinant pintat a la façana de migdia, de forma rectangular, sense numeració i amb gnòmon metàl·lic que surt de la boca d'un sol.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn de la casa el constitueix la resta de cases de la petita agrupació, els horts de les cases situats a migdia i les vinyes del voltant.

CONTEXT

Situada al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena, confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes, en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia envoltat de vinyes. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat pels camins públics de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena i de Gelida per can Miquel de les Planes.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa de la casa, aquesta està en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
002202400DF08G0001DW			URBANA	225 m ²
08273A003000050000QZ	3	5	RÚSTICA	36.999 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àmbits

Àmbit de Pla Especial en sòl no urbanitzable (PE-snu-6)

Elements a protegir

Conjunt arquitectònic d'especial interès (Núm. 233)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 63)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX. Tot i que en alguna publicació s'afirma que les cases del carrer de Sant Isidre es van començar a construir el 1861, i que a la façana de Cal Xamós s'hagi rotulat la data de 1866, hi ha constància de les cases en el Nomenclàtor de la província de Barcelona de 1860. La casa es va reformar en data desconeguda, posterior a 1975, incorporant-se el coronament escalonat i la data de la façana.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica cal Xamós amb el nom de *la serra del Rossell* i la descriu en la categoria *caserio* com tres edificis de tres plantes habitats contínuament, situats a 9 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Casa de San Isidro*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

Les terres de la casa rural formaven part de la finca de can Roig del Mas Osset al terme municipal de Gelida.

L'origen del carrer prové de la colonització de la vinya.

L'origen del nom del carrer de Sant Isidre prové del fet que un dels últims pagesos que vestiren les calces clàssiques va ser un pagès que vivia en aquest carrer, al qual van motejar amb el nom d'*El Sant Isidre*, per la seva semblança amb el Sant Isidre de la bacina de l'almoïna de l'església de Sant Joan Sesrovires al barri de Torre-Ramona. El mot del pagès es va fer, així, extensiu al carrer.

El carrer també és conegut pel renom de *Carrer de les Bruixes*.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

La casa es coneix amb el nom de Cal Xamós, perquè hi visqué Anton Orpí Gili, conegut com *el Xamós*, al casar-se amb la pubilla de la casa.

Anton Orpí va néixer a Sant Llorenç d'Hortons el 1888. Va fer de pagès i va ser un expert matancer que anava a les masies de la rodalia a fer la matança del porc. Va destacar, sobretot, com a flabiolaire, acompanyant durant molts anys la *Colla Vella dels Bastoners de Gelida*. L'any 1945 el folklorista Aureli Capmany va publicar el llibre *El ball de bastons de Gelida*, el qual conté les partitures del flabiolaire Anton Orpí.

Un carrer del poble de Gelida porta el seu nom.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Regió Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputación de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

BIBLIOGRAFIA

- CAPMANY, AURELI. *El ball de bastons de Gelida (Notes i partitures)*. Edició de J. Roca Miracle. Barcelona. 1945.
- FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.
- Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.
- LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.
- CARAFÍ MORERA, ENRIC. *50 anys de Bastoners*. La Calaixera edicions. Gelida. 1989.
- FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).
- TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.
- QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.
- RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

- Forma part de la relació de conjunts arquitectònics d'especial interès a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats (2013). Núm. 233.
- Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 63.
- Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 233.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografies extretes del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografies extretes del llibre *50 anys de Bastoners*. La Calaixera edicions. Gelida. 1989.

El flabiolaire Orpi enmig dels germans Josep i Joan Roca (3-3-1952).

El 3 de març del 1952, l'Agrupació visità el Sr. Joan Roca, amb motiu de les seves noces de plata.

CAL XAMÓS és una casa rural que forma part del carrer de Sant Isidre, situat al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes.

Per la seva posició en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia, les cases de Sant Isidre constitueixen una fita del paisatge d'aquest territori, a la vegada que formen part d'un teixit rural, amb característiques ambientals pròpies, comprès entre els termes municipals de Subirats, Gelida i Sant Llorenç d'Hortons.

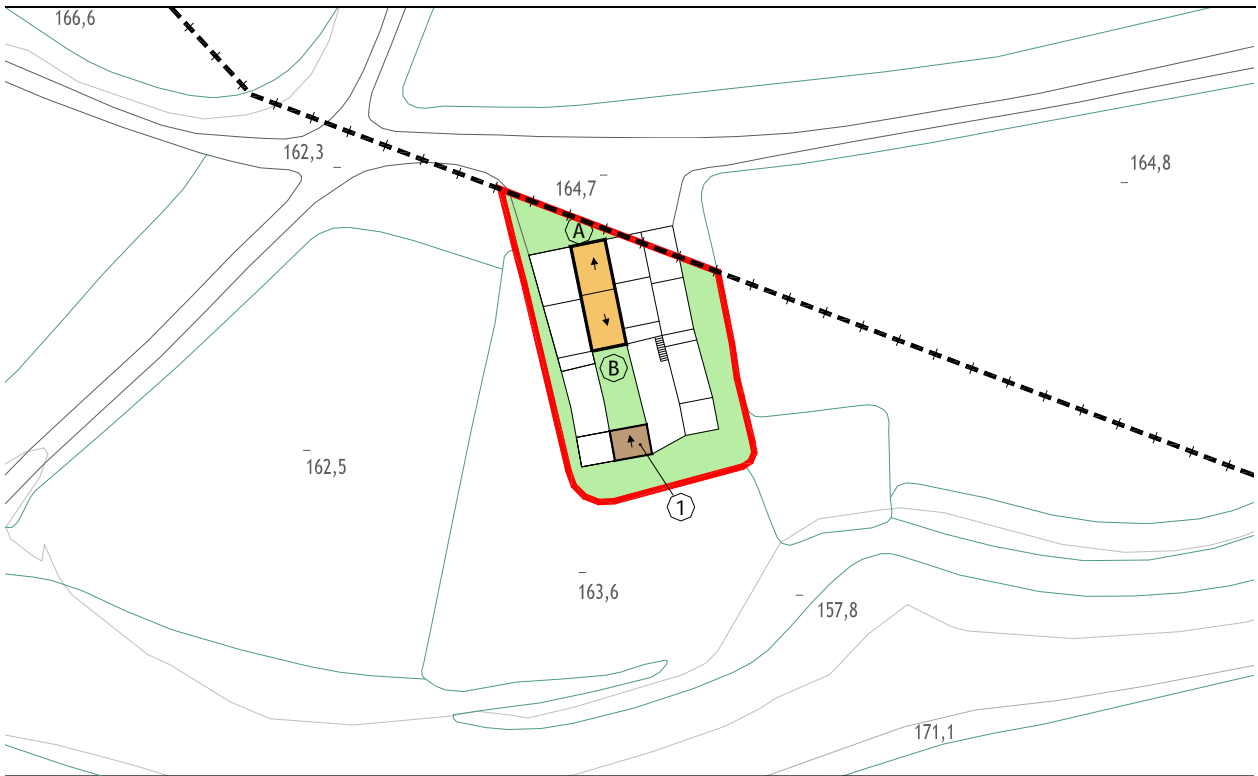
La implantació d'aquestes cases permet explicar la colonització de la vinya que es va produir al segle XIX al Penedès, amb arquitectures senzilles i repetitives, sempre vinculades a una finca rellevant, les quals en molts casos van ser l'origen de molts pobles de la comarca.

CAL XAMÓS presenta, en relació amb la resta de cases del petit carrer, la singularitat d'una major presència arquitectònica, tant per la seva major alçada com per la galeria de tres arcades de la façana posterior, acompanyada d'un rellotge de sol de l'època. Tanmateix, CAL XAMÓS, des del punt de vista històric, acull la circumstància d'haver estat l'habitatge d'un personatge rellevant en la història del folklore de la comarca: el flabiolaire Anton Orpí, conegut com *el Xamós*, vinculat amb el ball de bastons de Gelida.

Els valors paisatgístics i ambientals del carrer de Sant Isidre, dins del qual està situada CAL XAMÓS, conjuntament amb els valors relacionats amb la història social de la colonització de la vinya, i en menor grau els valors arquitectònics i històrics específics que s'han esmentat, justifiquen la preservació de la casa rural.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

— ÀMBIT DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL

EDIFICI COMPLEMENTARI

ENTORN

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICI COMPLEMENTARI		1	
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA		R	
PERÍMETRE				PERÍMETRE		R	
COBERTA				COBERTA			
FORMA				FORMA		R	
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR		MO	
FAÇANES				FAÇANES			
COMPOSICIÓ		A	B	COMPOSICIÓ		MO	
	R	Galeria d'arcs	R	OFICIS		MO	
MATERIAL	Portal de maó	R	Relotge de sol	R	MATERIAL		MO
TEXTURA/COLOR		MO	R	TEXTURA/COLOR		MO	
ENTORN							
RELACIÓ						R	
ORGANITZACIÓ						R	
ELEMENTS							

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions específiques d'ordenació i edificació que fixa aquest Pla Especial Urbanístic per a la resta de cases rurals del carrer de Sant Isidre, així com les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

S'admeten obres d'ampliació, l'emplaçament i superfície de les quals es determinarà en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats. L'esmentat Pla Especial justificarà tant l'emplaçament com la superfície de la possible ampliació, a realitzar en contigüitat a les edificacions existents dins l'àmbit de protecció, en funció dels usos a implantar o ampliar, com el compliment de les determinacions contingudes en les Normes Urbanístiques del present Pla Especial del Catàleg de masies, especialment les referides a les obres d'ampliació.

S'admet l'acció constructiva d'enderroc, limitada als edificis complementaris, per tal de millorar els valors de l'edifici principal i/o implantar o ampliar els usos admesos. L'esmentada acció constructiva (desconstrucció) haurà d'estar contemplada o justificada en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

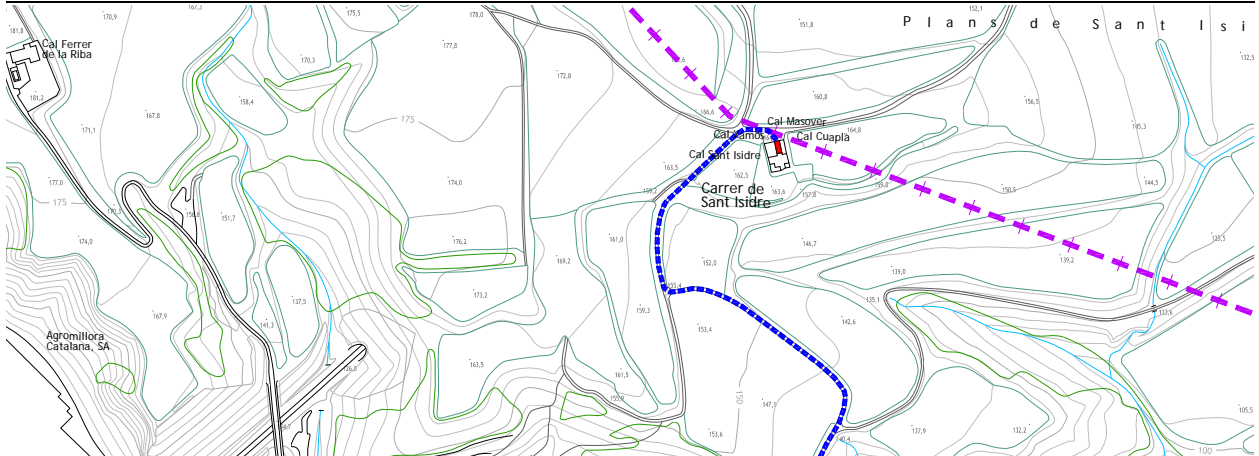
El POUM de Subirats inclou el carrer de Sant Isidre dins l'àmbit del sector PE-snu-6, el qual s'ha de desenvolupar mitjançant el corresponent Pla Especial Urbanístic. A l'espera de l'esmentat pla, el qual fixarà definitivament els usos, s'admeten provisionalment els usos següents:

Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats artesanals.

Edifici complementari 1: Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 401669 Y = 4587530

<https://maps.google.es/maps?q=41.433481,1.823006&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Casa de pagès entre mitgeres amb pati i cos posteriors, la qual conforma amb tres cases més de tipologia similar, el carrer de Sant Isidre.

OBRA MAJOR

Construcció de planta rectangular, d'una crugia perpendicular a la façana principal, orientada a nord, composta de planta soterrani, planta baixa i planta primera, amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana posterior. Pati posterior al qual s'accedeix des de la planta baixa a través d'unes escales.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú i forjats de bigues de fusta. Coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal, orientada a nord, de parament llis amb el portal a llinda i balcó superior (antigament el portal era d'arc de mig punt de maó i hi havia una finestra petita oberta a la planta primera al costat del balcó). Façana posterior orientada a migdia amb obertures a llinda, petita terrassa i escales d'accés al pati. Paraments arrebossats sense pintar.

A la façana principal, hi ha una petita placa de dues rajoles de ceràmica vidriada amb el nom *carrer Sant Isidre* amb una orla floral que l'emmarca.

MATERIALS

Paredat comú. Fusta als embigats i als tancaments. Coberta de teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn de la casa el constitueix la resta de cases de la petita agrupació, els horts de les cases situats a migdia i les vinyes del voltant.

CONTEXT

Situada al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena, confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes, en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia envoltat de vinyes. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat pels camins públics de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena i de Gelida per can Miquel de les Planes.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Actualment la casa està en procés de rehabilitació. Núm. expedient 115/2012. Concessió llicència d'obres 09-11-2011.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
002202300DF08G0001RW			URBANA	124 m ²
08273A003000050000QZ	3	5	RÚSTICA	36.999 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àmbits

Àmbit de Pla Especial en sòl no urbanitzable (PE-snu-6)

Elements a protegir

Conjunt arquitectònic d'especial interès (Núm. 233)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 64)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX. Tot i que en alguna publicació s'afirma que les cases del carrer de Sant Isidre es van començar a construir l'any 1861, hi ha constància d'aquestes en el Nomenclàtor de la província de Barcelona de l'any 1860.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica cal Masover amb el nom de *la serra del Rossell* i la descriu en la categoria *caserio* com tres edificis de tres plantes habitats contínuament, situats a 9 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Casa de San Isidro*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

Les terres de la casa rural formaven part de la finca de can Roig del Mas Osset al terme municipal de Gelida.

L'origen del carrer prové de la colonització de la vinya.

L'origen del nom del carrer de Sant Isidre prové del fet que un dels últims pagesos que vestiren les calces clàssiques va ser un pagès que vivia en aquest carrer, al qual van motejar amb el nom d'*El Sant Isidre*, per la seva semblança amb el Sant Isidre de la bacina de l'almoïna de l'església de Sant Joan Sesrovires al barri de Torre-Ramona. El mot del pagès es va fer, així, extensiu al carrer.

El carrer també és conegut pel renom de *Carrer de les Bruixes*.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

El nom de la casa, cal Masover, prové del fet que va ser ocupada pel masover de can Roig del Mas Osset, segons algunes informacions, i de can Rossell de la Llena, segons altres.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

BIBLIOGRAFIA

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació de conjunts arquitectònics d'especial interès a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats (2013). Núm. 233.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 64.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 233.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

CAL MASOVER és una casa rural que forma part del carrer de Sant Isidre, situat al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes.

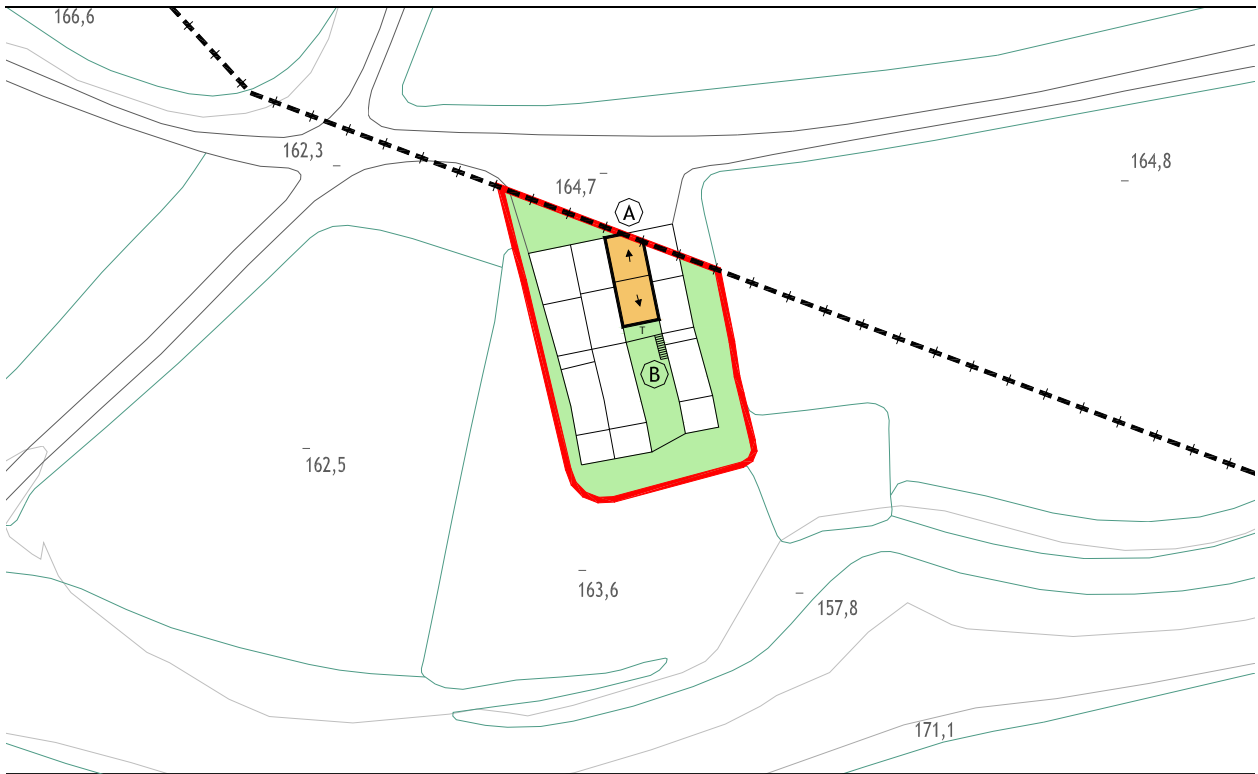
Per la seva posició en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia, les cases de Sant Isidre constitueixen una fita del paisatge d'aquest territori, a la vegada que formen part d'un teixit rural, amb característiques ambientals pròpies, comprès entre els termes municipals de Subirats, Gelida i Sant Llorenç d'Hortons.

La implantació d'aquestes cases permet explicar la colonització de la vinya que es va produir al segle XIX al Penedès, amb arquitectures senzilles i repetitives, sempre vinculades a una finca rellevant, les quals en molts casos van ser l'origen de molts pobles de la comarca.

Els valors paisatgístics i ambientals del carrer de Sant Isidre, dins del qual està situada CAL MASOVER, conjuntament amb els valors relacionats amb la història social de la colonització de la vinya, justifiquen la preservació de la casa rural.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				ENTORN	
VOLUMETRIA				RELACIÓ	
					R
PERÍMETRE				ORGANITZACIÓ	
					R
COBERTA				ELEMENTS	
FORMA					
MATERIAL/COLOR					
FAÇANES		A		B	
COMPOSICIÓ		R		MO	
OFICIS		MO		MO	
MATERIAL		MO		MO	
TEXTURA/COLOR		MO		MO	
FAÇANES		C		D	
COMPOSICIÓ					
OFICIS					
MATERIAL					
TEXTURA/COLOR					

M CATEGORIA DE MANTENIMENT

R CATEGORIA DE RESPECTE

MO CATEGORIA DE MODIFICACIÓ

S CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ

D CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions específiques d'ordenació i edificació que fixa aquest Pla Especial Urbanístic per a la resta de cases rurals del carrer de Sant Isidre, així com les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

S'admeten obres d'ampliació, l'emplaçament i superfície de les quals es determinarà en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats. L'esmentat Pla Especial justificarà tant l'emplaçament com la superfície de la possible ampliació, a realitzar en contigüitat a les edificacions existents dins l'àmbit de protecció, en funció dels usos a implantar o ampliar, com el compliment de les determinacions contingudes en les Normes Urbanístiques del present Pla Especial del Catàleg de masies, especialment les referides a les obres d'ampliació.

S'admet l'acció constructiva d'enderroc, limitada als edificis complementaris, per tal de millorar els valors de l'edifici principal i/o implantar o ampliar els usos admesos. L'esmentada acció constructiva (desconstrucció) haurà d'estar contemplada o justificada en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

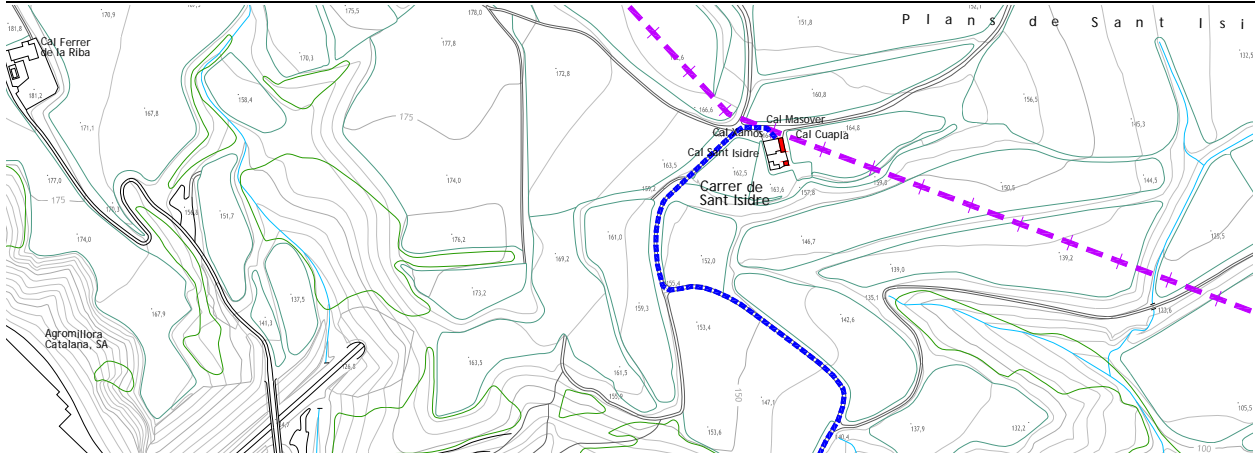
El POUM de Subirats inclou el carrer de Sant Isidre dins l'àmbit del sector PE-snu-6, el qual s'ha de desenvolupar mitjançant el corresponent Pla Especial Urbanístic. A l'espera de l'esmentat pla, el qual fixarà definitivament els usos, s'admeten provisionalment els usos següents:

Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats artesanals.

Edifici complementari 1: Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 401674 Y = 4587528

<https://maps.google.es/maps?q=41.433481,1.823006&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Casa de pagès entre mitgeres amb pati i cos posteriors, la qual conforma amb tres cases més de tipologia similar, el carrer de Sant Isidre.

OBRA MAJOR

Construcció de planta rectangular, d'una crugia perpendicular a la façana principal orientada a nord, composta de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal. Cos adossat a la casa amb terrat a nivell de la planta primera, pati interior i cos posterior a la façana de migdia, amb coberta a una vessant, compost de planta baixa.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Paret de càrrega de paredat comú i forjats de bigues de fusta. Coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a nord de parament llis, amb el portal i finestra a llinda a la planta baixa i un balcó d'obertura a llinda a la planta pis. Façana lateral orientada a llevant amb una única finestra a llinda centrada amb el carener. Façana posterior orientada a migdia amb un portal a llinda. Paraments arrebossats i pintats a la façana posterior sobre el portal de la planta primera, rascada sobre l'arrebossat, apareix la data de 1983 precedida de la lletra "R".

MATERIALS

Paredat comú. Fusta als embigats, tancaments i persianes de corda. Maó vist a la barana del terrat. Baranes del balcó i reixa de la finestra de ferro forjat. Coberta de teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn de la casa el constitueix la resta de cases de la petita agrupació, els horts de les cases situats a migdia i les vinyes del voltant.

CONTEXT

Situada al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena, confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes, en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia envoltat de vinyes. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat pels camins públics de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena i de Gelida per can Miquel de les Planes.

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa de la casa, aquesta està en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
002202200DF08G0001KW			URBANA	124 m ²
08273A003000050000QZ	3	5	RÚSTICA	36.999 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àmbits

Àmbit de Pla Especial en sòl no urbanitzable (PE-snu-6)

Elements a protegir

Conjunt arquitectònic d'especial interès (Núm. 233)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 65)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX. Tot i que en alguna publicació s'afirma que les cases del carrer de Sant Isidre es van començar a construir l'any 1861, hi ha constància d'aquestes en el Nomenclàtor de la província de Barcelona de l'any 1860.

Es va reformar la coberta el 1983.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica cal Cuaplà amb el nom de *la serra del Rossell* i la descriu en la categoria *caserio* com tres edificis de tres plantes habitats contínuament, situats a 9 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Región Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Casa de San Isidro*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

Les terres de la casa rural formaven part de la finca de can Roig del Mas Osset al terme municipal de Gelida.

L'origen del carrer prové de la colonització de la vinya.

L'origen del nom del carrer de Sant Isidre prové del fet que un dels últims pagesos que vestiren les calces clàssiques va ser un pagès que vivia en aquest carrer, al qual van motejar amb el nom d'*El Sant Isidre*, per la seva semblança amb el Sant Isidre de la bacina de l'almoïna de l'església de Sant Joan Sesrovires al barri de Torre-Ramona. El mot del pagès es va fer, així, extensiu al carrer.

El carrer també és conegut pel renom de *Carrer de les Bruixes*.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

BIBLIOGRAFIA

QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació de conjunts arquitectònics d'especial interès a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats (2013). Núm. 233.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 65.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 233.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

CAL CUAPLÀ és una casa rural que forma part del carrer de Sant Isidre, situat al peu del camí de can Bosch de Noia a can Rossell de la Llena confluent amb el camí de Gelida per can Miquel de les Planes.

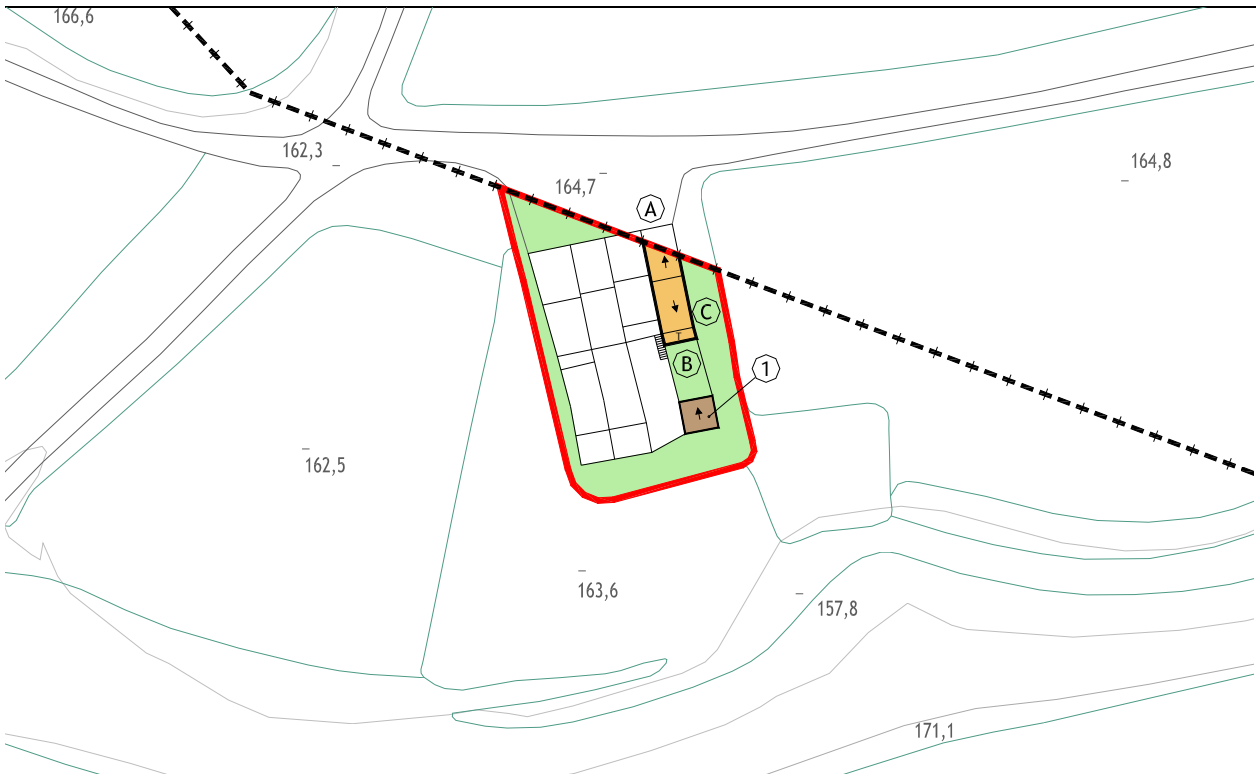
Per la seva posició en un petit promontori de la riba esquerra de l'Anoia, les cases de Sant Isidre constitueixen una fita del paisatge d'aquest territori, a la vegada que formen part d'un teixit rural, amb característiques ambientals pròpies, comprès entre els termes municipals de Subirats, Gelida i Sant Llorenç d'Hortons.

La implantació d'aquestes cases permet explicar la colonització de la vinya que es va produir al segle XIX al Penedès, amb arquitectures senzilles i repetitives, sempre vinculades a una finca rellevant, les quals en molts casos van ser l'origen de molts pobles de la comarca.

Els valors paisatgístics i ambientals del carrer de Sant Isidre, dins del qual està situada CAL CUAPLÀ, conjuntament amb els valors relacionats amb la història social de la colonització de la vinya, justifiquen la preservació de la casa rural.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICI COMPLEMENTARI		1
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA		R
PERÍMETRE				PERÍMETRE		R
COBERTA				COBERTA		R
FORMA				FORMA		R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR		R
FAÇANES				FAÇANES		
		A		B		
COMPOSICIÓ		R		MO		MO
OFICIS	Barana i reixa	R		MO		MO
MATERIAL		MO		MO		MO
TEXTURA/COLOR		MO		MO		MO
FAÇANES				FAÇANES		
		C		D		
COMPOSICIÓ		MO				
OFICIS		MO				
MATERIAL		MO				
TEXTURA/COLOR		MO				
ENTORN						
RELACIÓ						R
ORGANITZACIÓ						R
ELEMENTS						

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions específiques d'ordenació i edificació que fixa aquest Pla Especial Urbanístic per a la resta de cases rurals del carrer de Sant Isidre, així com les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

S'admeten obres d'ampliació, l'emplaçament i superfície de les quals es determinarà en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats. L'esmentat Pla Especial justificarà tant l'emplaçament com la superfície de la possible ampliació, a realitzar en contigüitat a les edificacions existents dins l'àmbit de protecció, en funció dels usos a implantar o ampliar, com el compliment de les determinacions contingudes en les Normes Urbanístiques del present Pla Especial del Catàleg de masies, especialment les referides a les obres d'ampliació.

S'admet l'acció constructiva d'enderroc, limitada als edificis complementaris, per tal de millorar els valors de l'edifici principal i/o implantar o ampliar els usos admesos. L'esmentada acció constructiva (desconstrucció) haurà d'estar contemplada o justificada en el corresponent Pla Especial en sòl no urbanitzable PE-snu-6 delimitat en el POUM de Subirats.

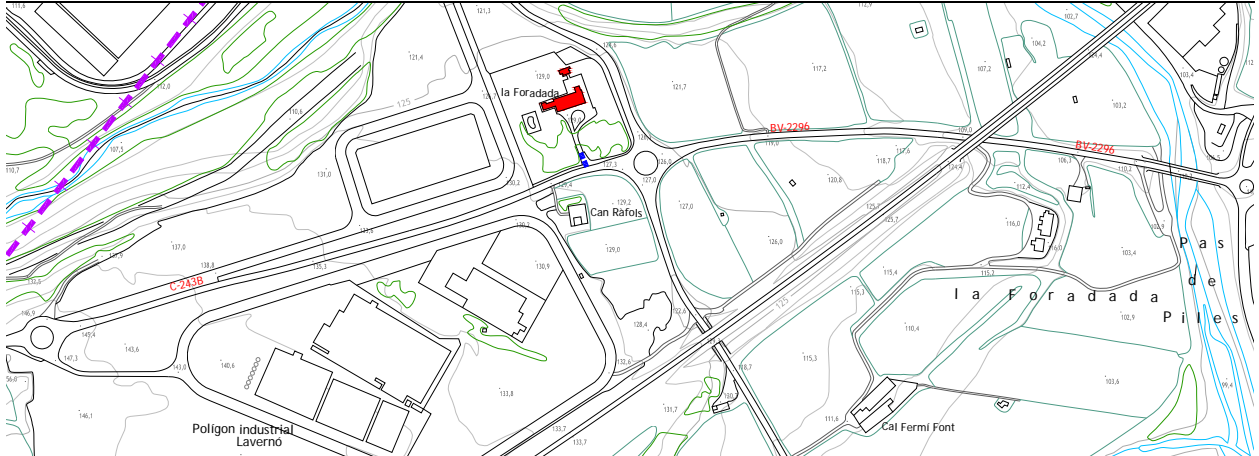
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

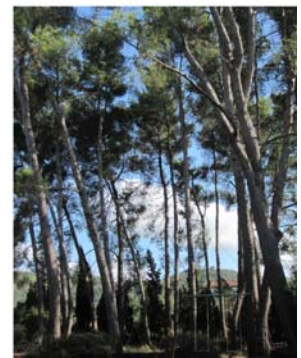
El POUM de Subirats inclou el carrer de Sant Isidre dins l'àmbit del sector PE-snu-6, el qual s'ha de desenvolupar mitjançant el corresponent Pla Especial Urbanístic. A l'espera de l'esmentat pla, el qual fixarà definitivament els usos, s'admeten provisionalment els usos següents:

- Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats artesanals.
- Edifici complementari 1: Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 400418 Y = 4587006

<https://maps.google.es/maps?q=41.428405,1.808442&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada amb algunes construccions annexes i aïllades tancada amb xiprers. Tot i les transformacions és assimilable al grup II.1 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular (d'aproximadament 20 m x 10 m), de crugies perpendiculars a la façana, compost de planta baixa, primera i golfes amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari adossat a la cara de llevant de l'edifici principal de planta rectangular compost de planta baixa i primera, amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana de migdia.

Edifici complementari adossat a la cara nord de l'edifici descrit anteriorment, de planta sensiblement quadrada, amb coberta a una vessant.

Edifici complementari adossat a la cara de ponent de l'edifici principal de planta sensiblement rectangular, el qual conforma un porxo de coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana de migdia.

Edifici aïllat situat al nord de l'edifici principal, de planta única i compost de tres petits cossos de planta rectangular amb cobertes a una vessant.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de paredat comú i maó, amb cantoneres de pedra picada. Forjats unidireccionals de fusta reforçats amb jàsseres d'acer, i forjats de formigó. Arcs rebaixats lleugerament apuntats al porxo de ponent. Coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal amb portal descentrat d'arc rebaixat, amb aplacat de pedra, franquejat a la planta baixa per dues finestres a l'oest, i una a l'est, de diferent dimensió, i tres balcons a la planta primera compostos sobre els eixos de les obertures de la planta baixa, tots amb llosana de pedra, baranes de forja i obertures a llinda i el central amb la llosana arquejada al terç del mig. A l'extrem est de la planta baixa, portal d'arc rebaixat i a la resta de la planta primera dues finestres a llinda. A la planta golfes, galeria composta de cinc obertures a la part de ponent i nou a la de llevant, formades amb pilars, amb capitell, i arcs de mig punt. Espitllera inclinada situada a l'esquerre del portal d'entrada. Rellotge de sol a la part central fet amb rajoles de ceràmica vidriada, representant l'escena del bateig de Sant Joan Baptista per Jesús.

Façana orientada a nord, seguint el mateix llenguatge que la façana principal, amb finestres a llinda a les plantes baixa i primera, dos balcons amb llosana, barana de forja i obertura a llinda a la planta primera i galeria a la planta golfes formada amb deu arcs de mig punt sobre pilars amb capitell, agrupats de dos en dos i de tres en tres.

Façana orientada a ponent amb el cos de porxo adossat, amb portal a llinda a la planta baixa, finestres a llinda a la planta primera i galeria a la planta golfes formada per tres arcs sobre pilars amb capitell, el central de mig punt i els laterals d'arc rampant.

Les façanes de l'edifici complementari de llevant mantenen el llenguatge arquitectònic de l'edifici principal amb una galeria perimetral a la planta primera formada amb arquets de mig punt sobre pilars amb capitell, accessible des del jardí a través d'una escala de cargol metàl·lica.

Les façanes que conformen el porxo de ponent s'estructuren a través d'arcs rebaixats, sense tancar a les cares de migdia i de ponent, i amb tancaments de vidre a la cara nord.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

MATERIALS

Paredat comú i maó. Pedra picada a les cantoneres. Aplacats de pedra emmarcant les obertures. Tancaments i persianes de llibret de fusta. Embigats de fusta i formigó i jàsseres d'acer de reforç. Reixes i baranes de ferro forjat. Paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

ELEMENTS SINGULARS

Espitllera inclinada amb accés des de la planta primera encarada sobre el portal principal.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat (transformador a l'interior del jardí que dona servei a la Foradada i can Ràfols). Aigua potable. Telefonía. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

Jardí de notable dimensió al voltant de la masia, amb paviments de gespa, grava i rajola ceràmica i amb abundant vegetació d'entre la que destaquen una pineda situada a sud, travessada per l'accés central, i diferents peus arboris: oliveres, palmeres, xiprers, alzines, roures, lledoners, figueres, etc. Tanca perimetral formada per xiprers. Piscina situada a ponent. Bassa circular a sud-oest sota la pineda.

CONTEXT

Situada en un espai on s'han produït moltes transformacions en els usos del sòl, al peu de la carretera d'accés a Sant Sadurní d'Anoia per la carretera de Gelida. Limita a ponent amb les naus industrials del polígon industrial Lavernó. Molt propera al riu Anoia i al polígon industrial Molí del Racó, que es desenvolupa al nord. Al davant de la masia de can Ràfols. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí des de la carretera C-243b, el qual està tancat amb un reixat d'entrada.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat de conservació. Jardí acurat.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

000100900DF08E0001KU

URBANA 1.637 m²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements a protegir

Elements singulars del patrimoni arquitectònic (Núm. 51)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 26)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de primera residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de primera residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Orígens anteriors al segle XVI. Estructura actual del segle XVIII. Reformes importants al segle XX (entre 1983 i 1985).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El topònim, segons Font i Sagué, obeeiria a un fenomen natural produït per l'erosió a l'interior d'un meandre que, acostant les dues corbes, origina una mena d'isme, cada vegada més estret, fins que es trenca per la part més prima i forma un pont natural, per on s'aboca l'aigua que canvia de curs.

Es té coneixement de l'existència, dins de la parròquia de Sant Pere de Subirats, de la capella de Sant Miquel de la Foradada, documentada a partir de 1279, la qual possiblement estava situada a les proximitats de l'actual masia de la Foradada. La capella es va esfondrar a principis del segle XVII. Està documentat que l'any 1731 ja es trobava enrunada, i el 1740 que tan sols es conservaven vestigis. La causa de l'esfondrament va ser l'erosió que les aigües del riu Anoia van ocasionar als terrenys on es va construir l'antiga capella romànica.

Molt a prop de la masia hi havia el molí fariner de la Foradada, del qual (segons Palau Rafecas) a l'any 1991 encara restaven dues boques de sortida del desguàs, d'arc de mig punt.

Les reformes del segle XX fetes entre 1983 i 1985 van ser projectades per l'arquitecte Enric Llimona Raimat (1919-1999).

El rellotge de sol de rajola de ceràmica vidriada representant l'escena del baptisme de Sant Joan Baptista és obra d'Esteve-Via. Can Fontanals'. L'existència de la capella de Sant Joan Sesrovires situada a la Torre-ramona dona nom al sector de Sant Joan, que comprèn els veïnats de la Torre-ramona, Can Vermell, Can Bosc, Pas de Piles i els seus disseminats, entre els quals, La Foradada.

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica La Foradada amb el nom de *La Foradada* i la descriu en la categoria *alqueria (casa de labor)* com un edifici de tres plantes habitat contínuament, situat a 8 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *La Foradada*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Región Segunda o del Rio Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Casa de la Foradada*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

El primer propietari que s'esmenta documentalment és Anton Ferrer de La Foradada, l'any 1586, al llibre dels capbreus del benefici de Santa Maria de Vilarnau, que era la doble advocació de la desapareguda capella de Sant Miquel de la Foradada i/o la verge venerada a la capella.

Va ser propietari de la finca Pere Rovira Cañameres (Subirats, 1851 - Sant Sadurn d'Anoia, 1908), el qual va formar part d'un grup de propietaris caracteritzat per les seves tertúlies dominicals a Cal Guineu de Sant Sadurn d'Anoia i perquè van encapçalar la lluita contra la fil·loxera, els quals van rebre l'apel·latiu irònic de "Set savis de Grècia".

Pere Rovira Cañameres es va instal·lar a Sant Sadurn cap al 1871, en va ser alcalde entre juliol de 1883 i juny de 1885 i va ser vicepresident del Congrés Vitícola celebrat a Sant Sadurn d'Anoia l'any 1898.

La darrera propietària de la família Rovira, abans de passar a l'actual propietari, va ser Madrona Rovira Tomas, casada amb un fill de la farmàcia Viader de Sant Sadurn d'Anoia.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic i Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

RAVENTÓS i ESCOFET, JOSEP; BOSCH DE NOIA i CASANOVAS, RAMON. *El Castell de Subirats*. Seix i Barral Germans, SA. Barcelona, 1976.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

ROSSELLÓ i RAVENTÓS, JOAN, i altres. *Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, vol. 2, Alt Penedès*. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1986.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

PALAU RAFECAS, SALVADOR. *Els molins fariners de la conca de l'Anoia*. Miscel·lània penedesenca, 1991.

MORATÓ i VIA, SALVADOR. *Els rellotges de sol del Penedès*. Edita Museu de Vilafranca, 1993.

QUEROL ROVIRA CARLES. *La nissaga Casanovas de can Milà de la Roca*. El 3 de Vuit. Vilafranca del Penedès. 17 de desembre de 2004.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

QUEROL ROVIRA, CARLES. *L'atles de Can Guineu (1400-1865)*. Sant Sadurní d'Anoia i Subirats en la cartografia de Jaume Mir i Molins. Editorial Andana. Vilafranca del Penedès, 2011.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'elements singulars del patrimoni arquitectònic a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats. Núm. 51.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 26.

Formar part de l'inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 51.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografies extretes del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

LA FORADADA és una masia situada a la cruïlla de camins que formen la carretera de Sant Sadurní d'Anoia a Gelida, i els antics camins de Pas de Piles i del Molí d'en Guineu, en una àrea que ha sofert moltes transformacions en els usos del sòl, especialitzada ara en l'ús industrial.

Els orígens històrics de La FORADADA són, com a mínim anteriors al segle XVI, tot i que es té coneixement documentat, des de 1279, de l'existència de la capella romànica de Sant Miquel de la Foradada, situada a les proximitats de l'actual masia, la qual va desaparèixer a principis del segle XVIII. Històricament, LA FORADADA ha estat, també, la casa pairal dels Rovira, un dels quals, Pere Rovira Cañameres, va participar activament en la lluita contra la fil·loxera i va ser alcalde de Sant Sadurní d'Anoia.

L'actual estructura de la masia de LA FORADADA és obra del segle XVIII, i al llarg dels segles ha estat objecte de transformacions, especialment a través de la reforma realitzada a la dècada dels vuitanta del segle XX, on la masia adopta la forma i els acabats actuals.

L'arquitectura de LA FORADADA conserva el caràcter de construcció tradicional, amb una volumetria compacte, i una composició i acabats que, malgrat conservar pocs elements de l'antiga construcció, reforcen les seves característiques arquitectòniques.

Des del punt de vista mediambiental, la seva presència i preservació en el territori permet garantir les condicions ambientals del seu entorn i ser un element rellevant que identifica l'existència històrica i social d'un teixit rural en procés d'extinció en una àrea on s'estan produint grans transformacions industrials.

Els valors esmentats, especialment els arquitectònics, històrics i mediambientals justifiquen la preservació de LA FORADADA.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

E: 1/1500

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS				1i2	3	4
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA				R	R	R
PERÍMETRE				PERÍMETRE				M	R	MO
COBERTA				COBERTA						
FORMA				FORMA				R	R	R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR				R	R	R
FAÇANES				FAÇANES						
COMPOSICIÓ		A	B	COMPOSICIÓ		R	MO	S		
OFICIS		R	R	OFICIS		R	MO	S		
MATERIAL		R	R	MATERIAL		R	MO	S		
TEXTURA/COLOR		R	R	TEXTURA/COLOR		R	MO	S		
FAÇANES				FAÇANES						
COMPOSICIÓ		C	D	COMPOSICIÓ		R				
OFICIS		R		OFICIS		R				
MATERIAL		R		MATERIAL		R				
TEXTURA/COLOR		R		TEXTURA/COLOR		R				
ENTORN										
RELACIÓ										
ORGANITZACIÓ										
ELEMENTS										
Principals peus arboris: xiprers, alzines, roures, lledoners, palmeres, oliveres, etc.										

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de substitució prescrita seran respectuoses amb l'edifici principal i edificis complementaris, tant en la seva forma i composició com en la utilització de materials, textures i colors.

La configuració dels conjunts d'arbres compresos dins l'àmbit de protecció, que formen agrupacions o alineacions, restaran especialment protegits, no admetent-se'n la substitució.

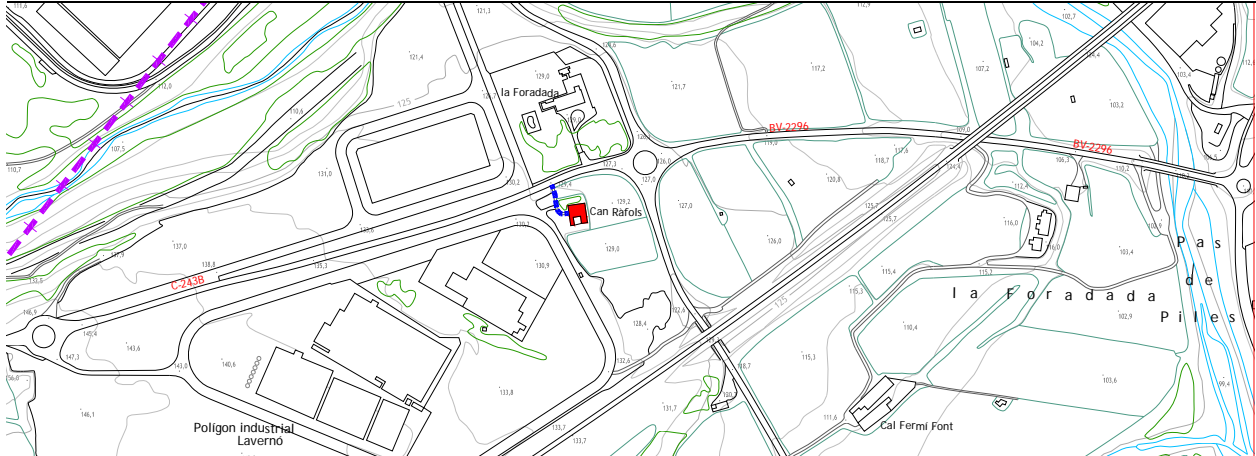
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edificis complementaris:	Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 400428 Y = 4586899

<https://maps.google.es/maps?q=41.427581,1.80805&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia moderna aïllada envoltada d'espai lliure, amb dependències agrícoles annexes. Assimilable al grup II.2 de la classificació tipològica de Danés. Destinada, actualment, a habitatge de primera residència.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta sensiblement quadrada, de tres crugies perpendiculars a la façana principal, compost de plantes baixa, primera i sota coberta, amb coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal, amb un petit badalot a la vessant de migdia.

A llevant, adossat a la masia, cos de planta rectangular i única amb coberta plana accessible des de la planta primera, i a sud, cos adossat de planta rectangular i única, els quals tanquen un pati interior situat a migdia de cos principal de la masia.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega, forjats unidireccionals, cobertes de teula àrab i terrat al cos situat a llevant.

FAÇANES

Façana principal orientada a ponent, composta simètricament sobre tres eixos verticals. A la planta baixa, portal central a llinda, franquejat per dues finestres a llinda. A la planta primera, tres balcons amb obertura a llinda, el central de major amplada que els laterals, amb baranes de balustres de revolució. A la planta sota coberta, tres obertures d'arc de mig punt a la crugia central, conformant una petita galeria, i una finestra d'arc de mig punt a cada crugia lateral.

Façana orientada a llevant, dominada per un cos longitudinal que conforma una gran terrassa tancada amb barana de balustres de revolució, amb finestres a llinda a la planta primera de la masia i d'arc de mig punt a la planta sota coberta.

Façanes orientades a nord i a sud amb obertures a llinda.

Portals d'arc rebaixat a les façanes oest i sud dels cossos complementaris.

MATERIALS

Parets de maó, paredat comú i formigó en massa. Baranes de balustres de pedra artificial. Tancaments de fusta. Terrassa acabada amb paviment ceràmic. Cobertes de teula àrab. Reixes de ferro forjat a les reixes de les finestres i portal de la planta baixa.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat, telefonia i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn immediat de la masia el formen la carretera de Gelida, el polígon industrial Lavernó, camps erms i vinya. A davant de la masia hi ha plantades diverses moreres i al pati interior del recinte, una palmera.

CONTEXT

Situada en un espai on s'han produït moltes transformacions, en els usos del sòl, al peu de l'accés a Sant Sadurní d'Anoia per la carretera de Gelida C-243b. La masia limita al nord i a l'est, per l'esmentada carretera, al sud per vinyes i la via del ferrocarril, i a l'oest pel polígon industrial Lavernó. Molt propera a la masia de la Foradada. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí de terra des de la carretera C-243b.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la casa està en bon estat de conservació. S'observen algunes petites fissures de retracció als paraments i alguna esquerda al cos complementari de ponent.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
000100800DF08E0001OU			URBANA	544 m ²
08273A036000050000QD			RÚSTICA	3.738m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 51)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de primera residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge de primera residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Primera meitat del segle XX (1942-1955).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La construcció de la masia, que es va iniciar l'any 1942 va durar més d'una dècada i no va ser ocupada pels Ràfols fins a l'any 1955. El seu origen està en la compra d'una vinya feta per Lluís Ràfols Vendrell, situada a la banda dreta de la carretera davant de la masia de la Foradada.

Els plànols de la construcció van ser dibuixats per un mestre d'obres de Sant Sadurní d'Anoia, de cognom Solà, qui va ser el primer manufacturer de bigues de formigó, mosaics i materials de construcció, que elaboraven al carrer de la Indústria de Sant Sadurní d'Anoia (darrere del carrer de Sant Antoni).

Can Ràfols, la van construir Lluís Ràfols Vendrell, fill petit de cal Jan de Cantallops i masover de can Formosa a Torre-ramona, els seus dos fills Agustí i Josep Ràfols Rovira, ajudats pel paleta de Sant Sadurní Joan Bladé.

Hi ha constància que la pedra i sorra es van obtenir de la riera propera, la calç de Bellvei del Penedès, el ciment de la fàbrica de ciment dels Monjos, on l'anaven a buscar directament amb el seu carro. Les bigues de ciment del primer i segon pis eren fetes a Cal Solà de Sant Sadurní i els mosaics de Cal Coral de Vilafranca del Penedès. Les bigues de fusta de la coberta, es dona la circumstància que foren aprofitades de la casa coneguda per "ca la Tiues", que tancava la plaça de l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia en la comunicació actual amb el carrer de Sant Antoni.

La porta de fusta massissa de melis, amb dibuixos modernistes, era la de la casa coneguda com a cal Restorant, que va ser enretirada quan s'hi va construir la botiga de merceria i perfumeria que va regentar durant molts anys Maria Vilalta. El moble vitrina del menjador, senzill i sense cap estil definit, el va comprar Lluís Ràfols Vendrell de segona mà a l'Adjutori Fornis, i procedia de la casa de Joan Casanovas Maristany, cal Milà de la Plaça Nova de Sant Sadurní d'Anoia.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

El primer propietari de la masia va ser Lluís Ràfols Vendrell (1887-1966), qui es va instal·lar a la casa l'any 1955, al casar-se el seu fill Josep, que es va quedar de masover de Torre-ramona. Ho va fer acompanyat de la seva esposa Teresa Rovira Rigol, el seu fill gran Agustí Ràfols Rovira, l'esposa d'aquest, Roser Bages Clos, i el seu nét Lluís Ràfols Bages, actual propietari de la masia.

BIBLIOGRAFIA

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

ROSSELLÓ i RAVENTÓS, JOAN, i altres. *Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, vol. 2, Alt Penedès*. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1986.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 51.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

CAN RÀFOLS és una masia situada al peu de l'accés a Sant Sadurní d'Anoia des de la carretera de Gelida, que tot i la seva construcció moderna i malgrat les transformacions en els usos del sòl que s'han produït al seu entorn, manté una presència rellevant en el territori i esdevé una fita paisatgística de referència.

L'arquitectura de CAN RÀFOLS adopta les formulacions tradicionals de la masia, basades en un volum compacte i formes simples, en aquest cas acompanyades d'una façana principal molt equilibrada composta simètricament sobre eixos verticals, la qual cosa reforça el seu caràcter d'element de referència territorial, i identificador de la persistència d'un teixit rural en procés d'extinció.

La incorporació de les balustrades com a element significatiu de la seva arquitectura, ens permet situar CAN RÀFOLS en l'època de postguerra on encara s'utilitzava el repertori propi del noucentisme, integrant-se, així, un element culte en una construcció d'origen rural.

Els valors paisatgístics i ambientals de CAN RÀFOLS, acompanyats de la seva arquitectura, justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS			1	2
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA			R	R
PERÍMETRE				PERÍMETRE			M	R
COBERTA				COBERTA				
FORMA				FORMA			R	R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR			MO	R
FAÇANES				FAÇANES				
		A	B	COMPOSICIÓ		MO	MO	
OFICIS	Baranes de balustres	R		OFICIS		Baranes de balustres	R	MO
MATERIAL		R		MATERIAL			MO	R
TEXTURA/COLOR		R		TEXTURA/COLOR			MO	R
FAÇANES				FAÇANES				
		C	D	COMPOSICIÓ		MO	MO	
OFICIS		MO		OFICIS			MO	
MATERIAL		R		MATERIAL			R	
TEXTURA/COLOR		R		TEXTURA/COLOR			R	
ENTORN								
RELACIÓ								
				R				
ORGANITZACIÓ								
				R				
ELEMENTS								
Moreres i palmera				R				

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

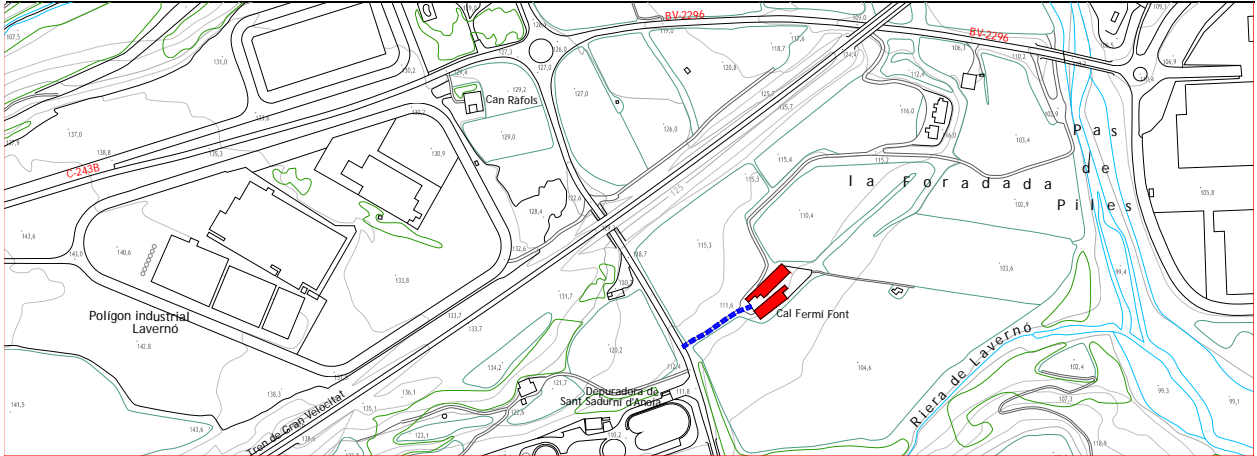
S'admeten els usos següents:

- Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats de restauració.
- Edifici complementari 1: Activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració. Usos que complementin els de l'edifici principal.
- Edifici complementari 2: Usos que complementin els de l'edifici principal.

Degut a que la masia ha quedat envoltada de polígons industrials i infraestructures ferroviàries, que dificulten la implantació dels usos admesos esmentats, excepcionalment s'admet la implantació d'activitats administratives i de gestió d'empreses relacionades amb explotacions agràries, vitivinícoles, i de serveis agrícoles.

UTM: X = 400722 Y = 4586709

<https://maps.google.es/maps?q=41.42565,1.811591&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada formada per tres cossos, amb construccions agrícoles annexes, tancada per un baluard, i amb un espai lliure allargassat al davant. Assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés. Destinada, actualment, a habitatge de temporada.

OBRA MAJOR

Edifici principal, de planta sensiblement rectangular, amb crugies perpendiculars a la façana principal, compost de planta baixa i planta primera, amb coberta a dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal.

Conjunt lineal de dependències agrícoles situades a sud-est de l'edifici principal, separades d'aquest per un pati allargat. Les construccions, que s'aixequen molt poc per sobre de la rasant, són de planta única, coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal i amb l'accés lateral pel cantó nord-est. Adossat al conjunt de dependències agrícoles, i a l'entrada principal de la masia per la banda sud-oest, edificació de planta baixa amb coberta a dues vessants.

Adossats a la cara sud-oest de la masia, cos complementari amb coberta a una vessant i petit porxo de sis arcs de mig punt conformant l'entrada principal. Baluard amb l'accés principal situat a sud-oest, format amb una porta reixada. Accés posterior situat a nord-est.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega, forjats unidireccionals, cobertes principals de teula àrab i algunes de fibrociment.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-est, formada per tres cossos corresponents a diferents èpoques de construcció, cada un amb portal d'arc rebaixat i la resta d'obertures a llinda, en part ordenades sobre eixos verticals.

La façana del cos central -que es correspon a la construcció més antiga- presenta les obertures emmarcades amb reguix d'obra i un rellotge de sol situat al cantó sud-oest. La façana del cos situat a nord-est presenta un balcó central de dues obertures (una cega) franquejat per dos balcons. Baranes de balcons i reixes de finestra bombades, amb barrots de tirabuixó i elements decoratius de ferro forjat. Portals franquejats amb plafons de quatre rajoles de ceràmica vidriada.

Façana posterior orientada a nord-oest de parament llis amb obertures a llinda tancades amb reixes de les mateixes característiques formals que les de la façana principal.

Façana lateral orientada a nord-est amb finestra de dues obertures a llinda similars a les de la resta de façanes i ull de bou de ventilació.

Façana lateral orientada a sud-oest, cegada pels cossos complementaris i l'escala adossada.

MATERIALS

Parets de paredat comú i de maó. Embigats i tancaments de fusta. Reixes de ferro forjat. Teula àrab i fibrociment a les cobertes. Elements decoratius de rajola ceràmica vidriada.

ELEMENTS SINGULARS

Rellotge de sol declinant, pintat a la façana sud-est, de forma rectangular. Numeració romana i elements decoratius (estrelles i raïms) de ceràmica, i gnòmon metàl·lic que surt de la boca d'un sol de ceràmica.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat, telefonia i aigua de captació pròpia. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

ENTORN

L'entorn immediat de la masia el conformen les vinyes, el camí planer d'accés des de la carretera de Gelida i un petit espai al davant de l'accés principal tancat amb reixa de forja. A l'interior del recinte tancat, hi ha vegetació arbustiva i arbòria formada per xiprers, alguns fruiters (nesprers, cirerers, etc.), mèlies, dues palmeres i altres espècies.

CONTEXT

Situada en un espai agrícola a l'entorn del qual s'han produït moltes transformacions en els usos del sòl. Al peu de la carretera C-243b de Sant Sadurní d'Anoia a Gelida, propera a la desembocadura del Lavernó a l'Anoia i davant de la depuradora d'aigües residuals de Sant Sadurní. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí de terra, des de la carretera C-243b.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat. Les construccions complementàries presenten algunes patologies a les cobertes i un aspecte desaturat.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

08273A037000260001WE			URBANA	1.182 m ²
08273A037000260000QW	37	26	RÚSTICA	30.363 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements a protegir

Elements singulars del patrimoni arquitectònic (Núm. 53)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 24)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de primera residència. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Orígens del segle XV. Segle XVIII. Reformes segle XIX i primeres dècades del segle XX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica Cal Fermí Font amb el nom de *Can Font* i la descriu en la categoria *alqueria (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 8 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *c. Font*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Región Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Casa de Fermin Font*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

Cal Fermí Font té els seus orígens a partir d'un privilegi reial concedit als germans Pere i Jaume Font contra Francesc Gralla, amb data del 10 de desembre de 1493, ratificat el 27 de desembre de 1553. En aquest document, s'esmenta un propietari de Cal Fermí Font.

La desapareguda masia de Pas de Piles era un cens modern de Cal Fermí Font.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

Pere Parellada, *dit lo Fermi Font*, era alcalde constitucional l'any 1820.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

FORNS i SANTACANA, MARIA; FORNS i SANTACANA, LLUÍS. *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 5. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

ROSSELLÓ i RAVENTÓS, JOAN, i altres. *Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, vol. 2, Alt Penedès*. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1986.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'elements singulars del patrimoni arquitectònic a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats. Núm. 53.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 24.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 53.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

CAL FERMÍ FONT és una masia situada al peu de la carretera de Sant Sadurní d'Anoia a Gelida, en un espai agrícola proper a la desembocadura del Lavernó a l'Anoia, el qual s'ha preservat de les transformacions industrials que s'han produït al seu entorn. Per aquest motiu, la presència de CAL FERMÍ FONT entre les vinyes ajuda a mantenir l'existència d'un teixit rural en perill i a reforçar el paisatge vitivinícola.

L'arquitectura de CAL FERMÍ FONT, tot i les reformes i ampliacions que ha sofert al llarg dels anys, conserva el seu caràcter de masia tradicional - assimilable al grup I de la classificació tipològica de Danés- amb un volum simple i compacte en què alguns elements de forja propis del repertori formal de començament del segle XX també hi queden integrats.

Des del punt de vista històric, els orígens documentals de CAL FERMÍ FONT es remunten al segle XV i la seva permanència en el territori consta als nomenclàtors i mapes moderns de finals de segle XIX. La construcció, que ha mantingut el nom des dels seus orígens fins als nostres dies, ha estat també propietat i residència d'un alcalde de principis del segle XIX.

Els valors arquitectònics i històrics de CAL FERMÍ FONT, acompanyats dels valors paisatgístics i ambientals en un entorn que ha sofert moltes transformacions, justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL		EDIFICIS COMPLEMENTARIS			
		1	2i3	4	
VOLUMETRIA					
	R	R	R	MO	
PERÍMETRE					
	M	M	M	R	
COBERTA					
FORMA	R	R	R	MO	
MATERIAL/COLOR	R	R	R	MO	
FAÇANES		A	B		
COMPOSICIÓ	R			MO	MO
OFICIS Reixes i baranes	R			MO	MO
MATERIAL	R			R	MO
TEXTURA/COLOR	R			R	MO
FAÇANES		C	D		
COMPOSICIÓ	MO			MO	
OFICIS Reixes	R	Reixes		R	
MATERIAL	R			R	
TEXTURA/COLOR	R			R	
ENTORN					
RELACIÓ					
					R
ORGANITZACIÓ					
					R
ELEMENTS					
Tanca i reixat de ferro forjat					R
Vegetació arbòria especialment 2 palmeres					R

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de modificació prescrita per a la volumetria de l'edifici complementari 4 tindran per objecte unificar l'alçada i forma de les diferents vessants de les cobertes actuals, així com substituir el fibrociment per teula àrab. L'alçada del parament de façana d'aquest edifici, mesurada des del nivell del terreny on s'emplaça la masia, fins a l'arrencada de la coberta, en cap cas podrà ser superior a 1,20 m.

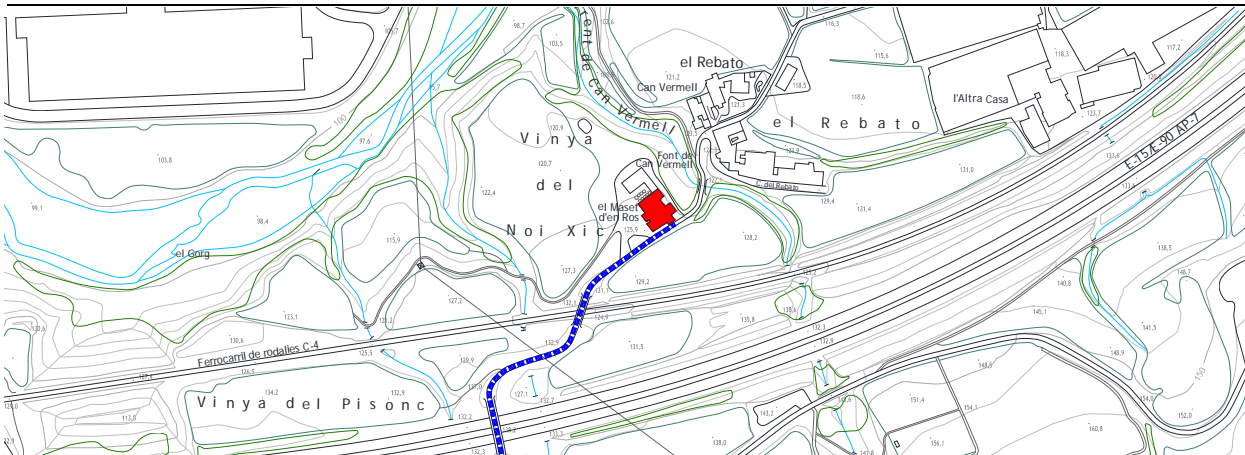
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edificis complementaris 1, 2 i 3:	Usos que complementin els de l'edifici principal.
Edifici complementari 4:	Activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració. Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 401799 Y = 4586591

<https://maps.google.es/maps?q=41.424906,1.824964&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia, amb construccions vitivinícoles adossades, assimilable al grup II.2 de la classificació tipològica de Danés, a la qual modernament s'ha afegit un cos que actualment constitueix la façana principal.

OBRA MAJOR

Edifici principal format per dos cossos diferenciats. El més antic és de planta quadrada, compost de planta baixa i planta primera, amb coberta a dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal. El més modern, de major alçada que l'anterior, és de planta rectangular amb coberta plana.

Edificis complementaris destinats a la producció vitivinícola, construïts en diferents èpoques, els quals estan adossats a l'edifici de la masia pel nord-est, amb cobertes a una vessant i pel nord-oest, generalment amb cobertes a dues vessants, assimilables a naus industrials.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega, forjats unidireccionals, cobertes de teula àrab, planes i de planxa metàl·lica.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-oest ordenada sobre tres eixos verticals. A la planta baixa, portal central cec simulant arc rebaixat franquejat per la porta d'entrada i una finestra, ambdues a llinda. Planta primera amb tres finestres a llinda de la mateixa dimensió. Totes les obertures estan remarcades amb un regruix perimetral d'obra, que a la planta baixa simula carreus, com també ho fa a les cantoneres. Cornisa longitudinal.

Façana lateral orientada a sud-est, llisa i de dues alçades, amb finestres a llinda a l'edifici principal i amb obertura d'arc apuntat de maó vist al cos complementari.

La resta de façanes dels edificis complementaris presenten paraments llisos amb poques obertures. Les façanes dels edificis més antics són de paredat comú amb arcs rebaixats i de mig punt de maó vist.

MATERIALS

Parets de paredat comú i de maó. Arcades de maó. Embigats i tancaments de fusta. Persianes de corda. Paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat, telefonia i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

Entorn condicionat per les naus industrials annexes. Vegetació rellevant pel cantó nord-est corresponent a la font del Rebato i a la vegetació de ribera del torrent. Esplanada sense vegetació al davant de la masia.

CONTEXT

Situada a l'entrada del nucli del Rebato, emplaçat entre el riu Anoia i el ferrocarril. Al peu del camí d'accés al barri i al Molí d'en Coloma. Vinyes properes. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí pavimentat des de la carretera C-243b que supera amb dos ponts l'autopista AP-7 i la línia del ferrocarril.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

SITUACIÓ DE RISC

Se situa en una zona d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia i les construccions annexes estan en bon estat de conservació, tot i que desaturades. El revestiment de la façana principal presenta desprendiments.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

000702600DF08E0001OU			URBANA	2.053 m ²
08273A004000040000QR	4	4	RÚSTICA	70.548 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 60)

USOS

ÚS ACTUAL

Celler vitivinícola.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència. Celler vitivinícola.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX. Addició del cos sud-oest a la tercera dècada del segle XX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica el Maset d'en Ros amb el nom de *el Maset del Ros* i la descriu en la categoria *masía (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 7 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *M.^t den Ros*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Rio Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vaig acompanyada del seu nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Regió Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 60.

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Fotografia extreta del llibre *Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia*. Tipografia Emporium. Barcelona, 1975.

EL MASET D'EN ROS està situat a l'entrada del nucli del Rebato, al peu del camí d'accés des de la carretera de Sant Sadurní a Gelida, el qual també condueix a l'edifici històric del Molí d'en Coloma. Aquesta posició fa que visualment esdevingui l'element paisatgístic identificador del barri en un territori trossejat pel pas d'infraestructures viàries.

Tot i les reformes i ampliacions que han afectat l'antiga construcció, especialment les que s'han produït més recentment, la imatge arquitectònica del MASET D'EN ROS presenta característiques similars a moltes construccions rurals que s'han aixecat al territori penedesenc al llarg del segle XX, les quals malgrat utilitzar recursos compositius de l'arquitectura urbana, s'han acabat integrant en el paisatge.

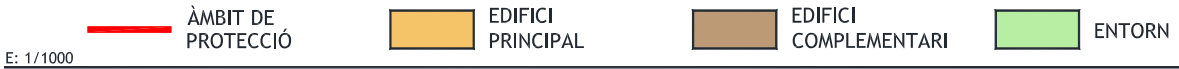
De la presència històrica i arquitectònica del MASET D'EN ROS, hi ha constància documental en el nomenclàtor de la província de Barcelona de 1860, així com en el mapa geològic i topogràfic Almera/Brossa editat el 1897.

D'altra banda, s'ha de valorar, també, en aquest cas, la presència a la masia d'una activitat econòmica vinculada al territori, la qual afavoreix el reequilibri territorial i econòmic i permet el manteniment de la població en el medi rural.

Els valors esmentats, especialment els paisatgístics i socials, i en menor quantia els arquitectònics, justifiquen la seva recuperació i preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL		EDIFICIS COMPLEMENTARIS		113	2,415
VOLUMETRIA		VOLUMETRIA		R	S
PERÍMETRE		PERÍMETRE		M	R
COBERTA		COBERTA			
FORMA		FORMA		R	S
MATERIAL/COLOR		MATERIAL/COLOR		R	S
FAÇANES		FAÇANES			
COMPOSICIÓ		COMPOSICIÓ		R	S
OFICIS		OFICIS		MO	S
MATERIAL		MATERIAL		R	S
TEXTURA/COLOR		TEXTURA/COLOR		MO	S
ENTORN		ENTORN			
RELACIÓ		RELACIÓ		R	
ORGANITZACIÓ		ORGANITZACIÓ		MO	
ELEMENTS		ELEMENTS			

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de substitució prescrita seran respectuoses amb l'edifici principal i edificis complementaris, tant en la seva forma i composició com en la utilització de materials, textures i colors.

Qualsevol actuació compresa en els edificis situats dins l'àmbit de protecció contindrà un estudi d'integració paisatgística que atenui l'impacte de les naus actualment construïdes i reforci pròpiament la imatge de la masia com a punt de referència del barri del Rebato.

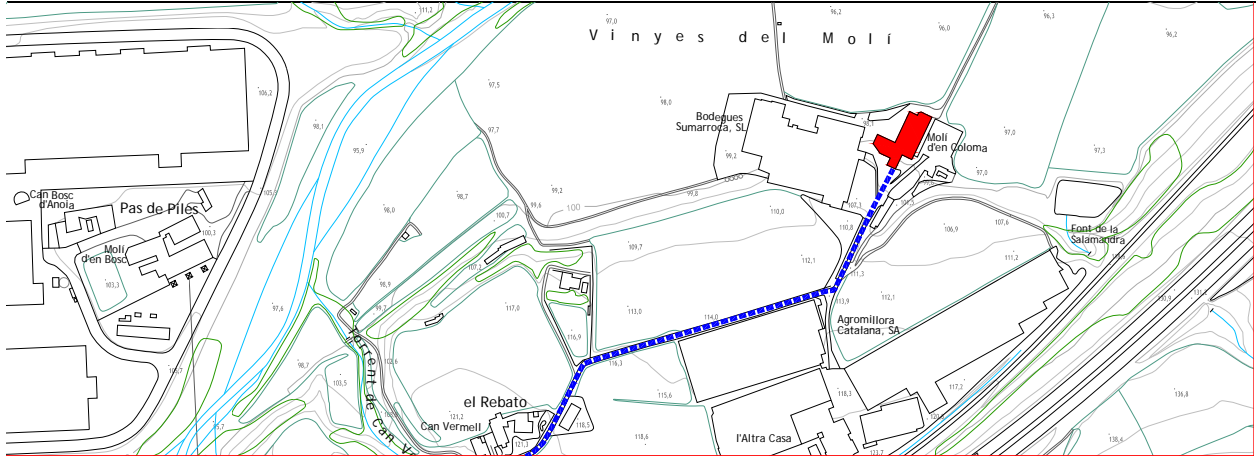
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edificis complementaris 1, 2 i 5:	Activitats artesanals. Usos que complementin els de l'edifici principal.
Edificis complementaris 3 i 4:	Activitats artesanals; activitats artístiques; activitats de restauració. Usos que complementin els de l'edifici principal

UTM: X = 402251 Y = 4586996

<https://maps.google.es/maps?q=41.428699,1.829969&hl=es&num=1&t=h&z=18>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia formada per dos cossos units per una planta baixa i una torratxa. Un assimilable al grup I.1 i l'altre, al grup III.10 de la classificació tipològica de Danés, amb construccions complementàries adossades. Actualment destinada a habitatge de temporada i seu social d'una empresa vitivinícola.

OBRA MAJOR

Edifici principal format per dos cossos separats a partir de la planta baixa, els quals s'uneixen en les plantes superiors per una paret amb arcada a la façana nord-oest i per una torratxa a la façana sud-est, mantenint l'aparença d'un sol edifici. Els cossos són ambdós de planta rectangular, compostos de planta baixa, primera i sota coberta, amb coberta a quatre vessants el cos de nord-est i a dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, el de sud-oest.

Torratxa de planta quadrada coronada amb merlets de maó de forma triangular, amb finestres de tres arquets de mig punt en les quatre cares.

Capella adossada a la cara nord-est, d'una sola nau, amb absis poligonal i campanar d'espadanya. Planta rectangular i coberta plana.

Cinc edificis complementaris de planta baixa adossats a l'edifici principal pel cantó de sud-oest, dos amb coberta a dues vessants, dos amb coberta a una vessant, i el cinquè amb coberta plana.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú amb cantoneres de pedra, forjats unidireccionals, cobertes de teula àrab i planes.

FAÇANES

Façana principal orientada sensiblement a sud-est amb portals d'arc rebaixat a la planta baixa; balcons d'arc rebaixat a la planta primera i finestres coronelles a la torratxa; i ulls de bou circulars a la planta sota coberta. Portal principal de pedra, d'arc rebaixat, amb frontó ondulat trencat i escut. Capella amb arc de mig punt i ull de bou circular amb reixa amb les lletres "TdB".

Façana posterior orientada sensiblement a nord-oest, amb un portal a llinda de pedra i la resta d'obertures a llinda (alguna amb arc rebaixat) emmarcades amb maó vist, a excepció dels ulls de bou circulars de la planta sota coberta.

A la part central, obertura alta d'arc de mig punt emmarcada de maó tancada per una barana de balustres de ceràmica emmotllats al pla.

Façanes laterals amb alguna obertura a llinda i ulls de bou circulars a la planta sota coberta.

Imbricacions de ceràmica al ràfec de la coberta.

MATERIALS

Paredat comú. Pedra al sòcol, cantoneres, ulls de bou i portals. Maó vist als merlets de la torratxa i al marc de moltes obertures. Baranes i reixes de ferro forjat. Baranes de balustres de ceràmica. Tancaments de fusta. Persianes de llibret. Paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat, telèfon i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn immediat de la masia, el conformen el riu, les vinyes properes, les construccions vitivinícoles de l'empresa i un passeig de xiprers que segueix la direcció de la façana principal, des d'aquesta fins al riu. Conformava també l'entorn un gran jardí situat al davant de la façana principal, part amb gespa i part pavimentat, amb piscina, estany i una notable vegetació arbustiva i arbòria.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

CONTEXT

Situada a la riba dreta de l'Anoia, entre el riu i les línies del ferrocarril i de l'autopista. Al nord del nucli del Rebato. Està inclosa en la subunitat de paisatges forestals i agraris del tram final del riu Anoia, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí pavimentat des de la carretera C-243b, el qual passa pel mig del Rebato.

SITUACIÓ DE RISC

El Molí d'en Coloma està situat en zona inundable per a un període de retorn de 100 i 500 anys. Se situa en una zona de risc baix d'incendi forestal i d'erosionabilitat mitjana. No s'aprecia cap altra situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat. El seu entorn també està en bon estat de conservació.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

000302900DF08E0001HU			URBANA	12.738 m ²
08273A004000750000QJ	4	75	RÚSTICA	9.473 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements a protegir

Elements singulars del patrimoni arquitectònic (Núm. 101)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 23)

PROTECCIÓ EXISTENT

Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) inclòs en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català d'acord amb la disposició addicional primera de la Llei 9/93 de 30 de setembre.

Bé integrant de l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. (Núm. 31334)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge de segona residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial i molí paperer. Celler vitivinícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XVIII. Reformes al segle XIX i XX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Al segle XVIII el Molí d'en Coloma s'anomenava Mas Canals.

El 13 d'abril de 1753 es concedeix un establiment a Josep de Ramon i de Magarola amb la facultat de construir un molí draper i paperer.

El 25 de novembre de 1753 Josep de Ramon i de Magarola estableix a Pere Mir i Ros, agricultor de Sant Sadurní d'Anoia, una casa i molí fariner al terme de Sant Sadurní del Castell de Sant Pere de Subirats.

El dia 6 de juny de 1754, Pere Mir i Ros confessava posseïa el domini directe i alodial, un molí draper i paperer a la Quadra de Vilarnau, de la Parròquia de Sant Sadurní. El mateix Pere Mir i Ros, el 2 de juny de 1770, confessava una altra vegada les susdites facultats.

Miquel Ramon i de Graell, el 24 de desembre de 1783 manifestava que era posseïdor de l'heretat anomenada Mas Canals, de la parròquia de Sant Pere de Subirats.

El 24 de desembre de 1783, Miquel de Ramon i de Graell concedeix l'establiment d'edificació d'uns molins paperers i d'una sèquia a l'heretat de Mas Canals a favor d'Antoni-Bonaventura Ballester i Torrents resident a Vilanova i la Geltrú. L'establiment comprenia una peça de terra a la parròquia de Sant Pere de Subirats, un tros de bosc i rieral; el terreny necessari per a la construcció d'un rec de deu pams d'ample per a conduir l'aigua als molins paperers, fàbriques i oficines que es construirien i, a més, el salt d'aigua de 21 o 22 pams, tot a l'heretat de Mas Canals.

El 7 d'agost de 1784 s'estableix a Antoni-Bonaventura Ballester i Torrents, aleshores veí de Sitges, la facultat de construir un molí paperer a la porció de terra que tenia al terme de la parròquia de Subirats, valent-se, per a fer-lo anar, de les aigües del riu Anoia, que passava des del lloc dit *La vern*, fins entrar al terme de Gelida.

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica el Molí d'en Coloma amb el nom de *els Molins del Coloma* i la descriu en la categoria *caserio* com dos edificis de tres plantes habitats contínuament, situats a 7 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *Moli del Coloma*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Rio Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Molino de Coloma*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

Josep de Ramon i de Magarola va ser oficial de la coronela de Barcelona, que era el nom que rebien les milícies urbanes de les ciutats del Principat de Catalunya durant la guerra de Successió. Estaven formades per ciutadans militaritzats dels gremis d'oficis.

Josep de Ramon i de Magarola va ser capità de la 4a Companyia: Blanquers del VI Batalló de la coronela "Mare de Déu de la Mercè" (1713-1714) i apareix en la llista de "Sujetos que más se demostraron en las conmociones de Cataluña a favor del archiduque" en la qual es determinava el producte líquid de les seves propietats confiscades.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

BIBLIOGRAFIA

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Regió Segona ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico. 1914.

MADURELL MARIMON, JOSEP M. *El paper a les terres catalanes. Contribució a la seva història*. Fundació Salvador Vives Casajuana. Barcelona, 1972.

ROSSELLÓ i RAVENTÓS, JOAN i altres. *Pla General d'Ordenació Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats, 1981.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

QUEROL i ROVIRA, CARLES. *Subirats. Conèixer el seu atractiu, viure'l i gaudir-lo*. Edita Ajuntament de Subirats. 2008.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble. Patrimoni arquitectònic. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Número de registre 31334.

Forma part de la relació d'elements singulars del patrimoni arquitectònic a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats. Núm. 101.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 23.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble. Patrimoni arquitectònic. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Núm.101.

El MOLÍ D'EN COLOMA és una masia situada a la riba dreta de l'Anoia, en un espai relativament estret comprès entre el riu, les línies de ferrocarril i l'autopista i el nucli del Rebato.

Des del punt de vista històric, els orígens del MOLÍ D'EN COLOMA es remunten al segle XVIII vinculats a l'establiment d'un molí draper i paperer concedit a Josep de Ramon i de Magarola, personatge rellevant en la defensa de Barcelona (1713-1714) al costat del conseller en cap Rafel de Casanova.

L'edifici, tot i les transformacions dels segles XIX i XX, la implantació d'infraestructures viàries properes i l'ocupació de l'entorn amb construccions vitivinícoles, conserva una arquitectura notable amb un volum unitari equilibrat on es mantenen alguns elements de la primitiva construcció i el caràcter de l'entorn en el qual s'emplaça.

El MOLÍ D'EN COLOMA presenta també la singularitat relativa de la seva vegetació aïllada al voltant de la masia o agrupada al seu entorn, destacant el magnífic passeig de xiprers que va de la masia al riu, la qual cosa li confereix un especial valor paisatgístic i ambiental en un paratge que ha sofert intervencions modernes molt contundents.

El conjunt de valors esmentats, especialment els històrics, arquitectònics, paisatgístics i mediambientals justifiquen la preservació del MOLÍ D'EN COLOMA.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

 ÀMBIT DE PROTECCIÓ

 EDIFICI PRINCIPAL

 EDIFICI COMPLEMENTARI

 ENTORN

E: 1/1250

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS				1	2a6
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA				MO	R
PERÍMETRE				PERÍMETRE				M	M
COBERTA				COBERTA					
FORMA				FORMA				MO	R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR				MO	R
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ		A	B	COMPOSICIÓ		R	R		
OFICIS		R	R	OFICIS		R	R		
MATERIAL		R	R	MATERIAL		R	R		
TEXTURA/COLOR		R	R	TEXTURA/COLOR		R	R		
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ		C	D	COMPOSICIÓ		R	R		
OFICIS		R	R	OFICIS		R	R		
MATERIAL		R	R	MATERIAL		R	R		
TEXTURA/COLOR		R	R	TEXTURA/COLOR		R	R		
ENTORN									
RELACIÓ									
								R	
ORGANITZACIÓ									
								R	
ELEMENTS									
Passeig de xiprers								R	
Vegetació arbòria del jardí								R	

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de modificació prescrita per a l'edifici complementari 1 tindran únicament per objecte restituir la coberta a dues vessants.

Les actuacions de transformació d'usos, restauració o remodelació i/o ampliació de les construccions actuals es condicionaran a l'adopció de les mesures de protecció passiva enfront als riscos d'inundació.

La configuració dels conjunts d'arbres compresos dins l'àmbit de protecció, que formen agrupacions o alineacions, restaran especialment protegits, no admetent-se'n la substitució.

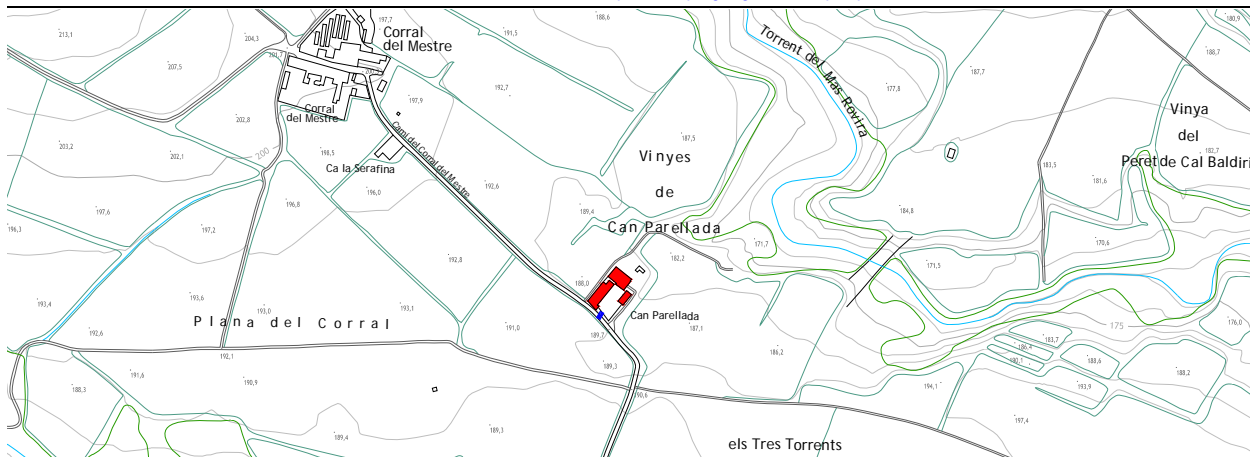
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

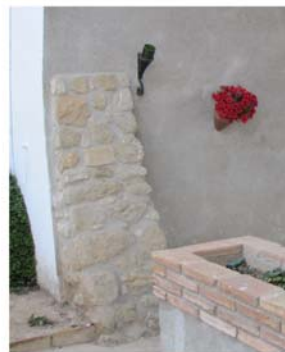
S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment hoteler (excloent la modalitat d'hotel apartament); establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; equipaments i serveis comunitaris; activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edifici complementari 1:	Equipaments i serveis comunitaris.
Edificis complementaris 2 a 6:	Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 394224 Y = 4584152

<https://maps.google.es/maps?q=41.401801,1.734531&hl=es&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada, amb dependències agrícoles annexes i altres construccions residencials i vitivinícoles compartint baluard. Cos principal assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular compost de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal. Cos lateral adossat, de planta baixa, amb terrassa superior.

Edifici complementari adossat a la masia situat a sud-oest, de planta única en forma d'ela, amb coberta a dues vessants, separat de l'edifici principal per un petit pati tancat.

Edifici complementari adossat a la masia a nord-est, de planta única rectangular, amb coberta a una vessant, el qual es complementa amb un petit porxo adossat amb coberta a una vessant.

Edifici complementari aïllat de la masia, situat a nord-est, format per un cos de planta quadrada, compost de planta soterrani, baixa i primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal, el qual té adossada una edificació de planta rectangular composta de planta soterrani i baixa, amb coberta plana, destinat a ús de celler.

Edifici complementari aïllat de la masia, situat a sud-est, de planta rectangular, compost de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants de carener perpendicular a la façana principal.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú i de maó, forjats unidireccionals i cobertes de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-est sensiblement composta sobre tres eixos verticals, amb portal central d'arc rebaixat franquejat per dues finestres a llinda a la planta baixa i tres finestres a llinda a la planta primera. Relotge de sol de peces de rajola ceràmica.

Façana lateral orientada a sud-oest amb cos de coberta plana adossat i porta a llinda de sortida a la terrassa.

Façana posterior orientada a nord-oest amb dues úniques finestres, a llinda, a la planta primera i amb tortugada de recollida d'aigües de la teulada.

Façanes del cos adossat a la masia per la cara nord-est amb obertures a llinda i d'arc rebaixat, dos contraforts de pedra i alguna cantonera del mateix material. Porxo amb pilars de maó vist i estructura metàl·lica.

Façanes del cos adossat a la masia per la cara sud-oest amb obertures a llinda i d'arc rebaixat.

Façanes dels dos edificis complementaris aïllats situats a nord-est i a sud-est amb portals d'arc de mig punt amb aplacat de pedra als brancals i l'arc, galeries d'arcades de mig punt i arc rebaixat i finestres a llinda. Ràfecs formats amb bigues de fusta.

Façanes del celler situat a nord-est amb obertures d'arc rebaixat emmarcades amb maó vist.

MATERIALS

Paredat comú i obra de maó. Embigats de fusta i de formigó. Tancaments de fusta. Reixes de ferro forjat. Ràfec i baranes de fusta. Aplacats de pedra. Emmarcats de maó. Pedra en contraforts i cantonera. Paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica. Pou.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

ENTORN

Entorn tancat superiorment per un baluard pavimentat amb rajola rústica i alguns parterres amb arbusts i arbres. Destaquen quatre xiprers, dos dels quals franquegen l'entrada del baluard i dues palmeres. Piscina a la part posterior fora del baluard en un nivell inferior.

CONTEXT

Situada prop del nucli del Corral del Mestre, al peu de l'antiga carrerada de Santa Fe, Corral del Mestre i La Sala, en les vinyes planeres compreses entre els torrents dels Brivons i del Mas Rovira, a poca distància del límit amb el terme municipal del Pla del Penedès. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí pavimentat d'accés al Corral del Mestre, el qual té el seu origen a la carretera BV-2155 al davant de Mas Esquerdó.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat de conservació. Entorn acurat.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
001005500DF08C0001TS			URBANA	999 m ²
08273A025000200000QB	25	20	RÚSTICA	25.311 m ²
08273A025000210000QY	25	21	RÚSTICA	4.332 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àrees de protecció especial

Connector ecològic (Clau CE)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 41)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Dos habitatges de primera residència i un de segona residència. Celler vitivinícola.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatges de primera i segona residència. Celler vitivinícola.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupats per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Can Parellada està situada al peu de la carrerada de Santa Fe, Corral del Mestre i La Sala. Aquest antic camí ramader, per on els ramats de bestiar tenien dret a passar en època de transhumància entra des del terme de Santa Fe pel camí continuació de la carretera BV-2156, que uneix la Granada amb Santa Fe del Penedès cap a Subirats. Un cop travessada la riera de Santa Fe, ja dins del terme de Subirats, segueix entre les vinyes de Mas Esquerdó en direcció sensiblement nord-est fins a trobar Mas Esquerdó al peu de la carretera BV-2155 de Can Cartró i el Gorner. La carrerada travessa l'esmentada carretera i el torrent dels Brivons i gira al nord-oest passant per davant de can Parellada fins al Corral del Mestre per endinsar-se després en el terme municipal del Pla del Penedès.

Actualment en un dels edificis complementaris s'emplacen els cellers Carol Vallès.

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica Can Parellada amb el nom de *Can Parellada* i la descriu en la categoria *alqueria (casa de labor)* com un edifici de tres plantes habitat contínuament, situat a 6 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico (còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico. 1914.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

CONSELL COMARCAL ALT PENEDEÈS. *Inventari de masies i edificis singulars de l'Alt Penedès*. Consell Comarcal de l'Alt Penedès. 2010.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 41.

CAN PARELLADA és una masia propera al nucli del Corral del Mestre, situada al peu de l'antiga carrerada de Santa Fe, Corral del Mestre i La Sala, en una zona de vinyes planeres compreses entre els torrents dels Brivons i del Mas Rovira.

Els orígens històrics de CAN PARELLADA estan vinculats al pas de l'antic camí ramader, situació que ha propiciat la implantació de construccions modernes que actualment constitueixen un petit enclavament. De la presència històrica de la masia en el territori, es té constància documental a partir del nomenclàtor de 1860 i més tard, tant en el plànol geològic i topogràfic editat l'any 1897, com en el plànol planimètric de la Mancomunitat de Catalunya, realitzat l'any 1914.

La masia de CAN PARELLADA presenta una arquitectura modesta, sense elements rellevants, però mantenint les característiques tradicionals de les construccions agrícoles, en aquest cas a través d'un model tipològic caracteritzat per la coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal, el qual s'acompanya de la presència de peus arboris, d'entre els quals destaquen quatre xiprers i dues palmeres, que acaben conformant un enclavament rural que ha passat a formar part del paisatge humanitzat del sector de ponent del terme municipal.

Cal destacar, en aquest cas, que la presència de les noves construccions s'ha acabat integrant en l'entorn i que el desenvolupament d'activitats productives vinculades amb el territori que en aquestes es realitzen afavoreix el reequilibri territorial i econòmic i permet el manteniment de la població en el medi rural.

Els valors esmentats, especialment els paisatgístics i socials, justifiquen la preservació de CAN PARELLADA.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

 ÀMBIT DE PROTECCIÓ

 EDIFICI PRINCIPAL

 EDIFICI COMPLEMENTARI

 ENTORN

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS					
				1i2	3	4i6	5		
VOLUMETRIA					R	R	R	R	
PERÍMETRE					M	R	M	R	
COBERTA									
FORMA					R	R	R	R	
MATERIAL/COLOR					R	R	R	MO	
FAÇANES									
COMPOSICIÓ				A	R		B	MO	
OFICIS					R			MO	
MATERIAL					R		R		
TEXTURA/COLOR					R		R		
FAÇANES									
COMPOSICIÓ				C			D		
OFICIS					MO				
MATERIAL					R				
TEXTURA/COLOR					R				
ENTORN									
RELACIÓ									
					R				
ORGANITZACIÓ									
					R				
ELEMENTS									
Xiprers i palmeres					R				

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8) i Connector ecològic (Clau CE).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

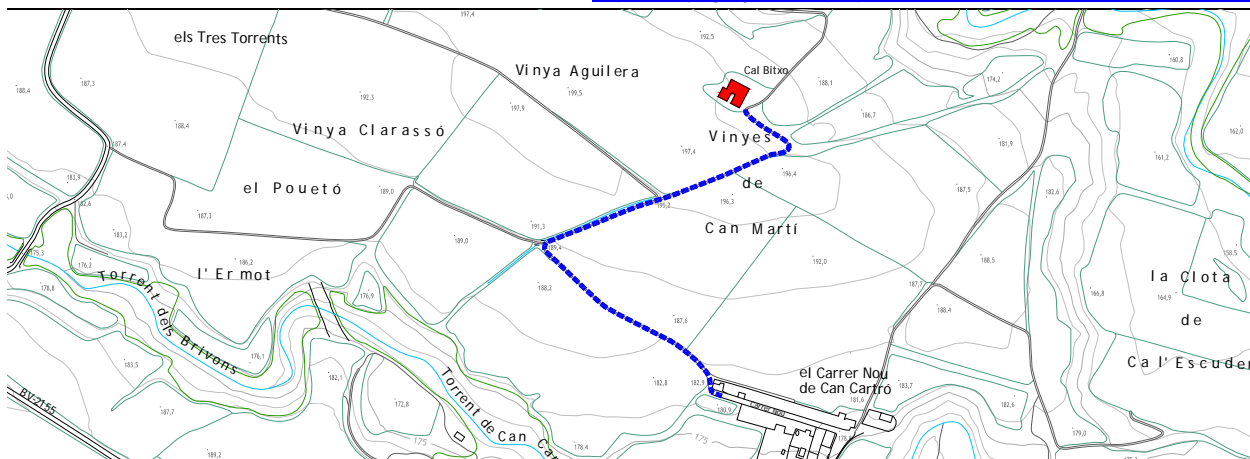
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edificis complementaris 1, 2 i 3:	Usos que complementin els de l'edifici principal.
Edificis complementaris 4 i 6:	Habitatge familiar.
Edifici complementari 5:	Activitats artesanals.

UTM: X = 394900 Y = 4583947

<https://maps.google.es/maps?q=41.400023,1.742814&hl=es&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada, amb construccions agrícoles adossades, assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular compost de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari de planta rectangular única amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal situat a ponent de l'edifici principal, entre aquest i una agrupació de quatre cossos en forma d'ela, de planta única amb cobertes a una vessant.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de maó i de paredat comú, forjats unidireccionals i cobertes de teula àrab i de fibrociment.

FAÇANES

Façana principal orientada a llevant amb parament i arrencada de la coberta uniforme, diferenciant-se una part situada a sud-oest ocupada per un magatzem agrícola i una part -la de major longitud- destinada a residència. La façana de la casa està composta sobre quatre eixos verticals amb dues finestres i dos portals, situats alternament a planta baixa, i dues finestres i dos balcons alternats amb reguix perimetral a la planta primera, els balcons coincidents amb l'eix dels portals inferiors. Totes les obertures són a llinda a excepció del portal nord que és d'arc rebaixat. Les baranes dels balcons i les reixes de dues finestres són de perfil bombat de ferro forjat amb barrots de tirabuixó i detalls procedents del llenguatge modernista. La façana del magatzem, amb un portal a llinda descentrat a la planta baixa i dues finestres a llinda a la planta superior.

Façana posterior orientada a ponent amb quatre finestres a la planta primera, una tapiada.

Façanes laterals sense obertures.

Façanes dels edificis complementaris amb tres portals d'accés amb arc de llinda situats a la cara de migdia.

MATERIALS

Maó i paredat comú. Embigats de fusta. Tancaments de fusta i metàl·lics. Persianes de corda. Baranes i reixes de ferro forjat. Paraments de la façana principal arrebossats i pintats. Teula àrab. Fibrociment.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn de la masia el configura un espai descurat al davant de la façana principal i les vinyes i terrenys ermotats al tocar de l'edificació.

CONTEXT

Situada a poca distància al nord del carrer Nou de Can Cartró, en les planes de vinya compreses entre els torrents dels Brivons i del Mas Rovira. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat a través d'un camí de terra que passa pel carrer Nou de Can Cartró, nucli rural amb accés des de la carretera BV-2155.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en estat de conservació deficient. Entorn desacurat.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
000606000DF08D0001KZ			URBANA	498 m ²
08273A025000330000QK	25	33	RÚSTICA	28.682 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Àrees de protecció especial

Connector ecològic (Clau CE)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 52)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge en desús.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge en desús.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Propietat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Primeres dècades del segle XX (després de 1914).

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La masia de Cal Bitxo no està continguda ni en el nomenclàtor de la província de Barcelona de 1860, ni en el plànol geològic i topogràfic Almera/Brossa editat l'any 1897, ni en el plànol planimètric de la Mancomunitat de Catalunya realitzat el 1914, la qual cosa fa pensar que la casa es va construir en data posterior a 1914.

Al sud-est de la masia, l'any 1990, es van fer algunes troballes arqueològiques que fan pensar en l'existència d'un possible assentament agrícola d'època romana. Igualment, en la mateixa prospecció es va localitzar un taller d'indústria lítica en sílex cronològicament situat al Paleolític inferior i mig, material que es troba a Vinseum, Museu de les Cultures del Vi, a Vilafranca del Penedès. Actualment, el jaciment es troba colgat sota un camp de conreu.

La masia forma part de l'antiga hisenda de can Bas.

També es coneix amb el nom de can Martí.

BIBLIOGRAFIA

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 52.

CAL BITXO és una masia situada a poca distància al nord del carrer Nou de Can Cartró, en les planes de vinya compreses entre els torrents dels Brivons i del Mas Rovira.

Els orígens de CAL BITXO són de les primeres dècades del segle XX tot i que a la seva proximitat s'ha fet troballes arqueològiques que fan pensar en l'existència d'un possible assentament agrícola romà. Igualment, en el mateix lloc es va localitzar un taller d'indústria lítica en sílex cronològicament situat al Paleolític inferior i mig.

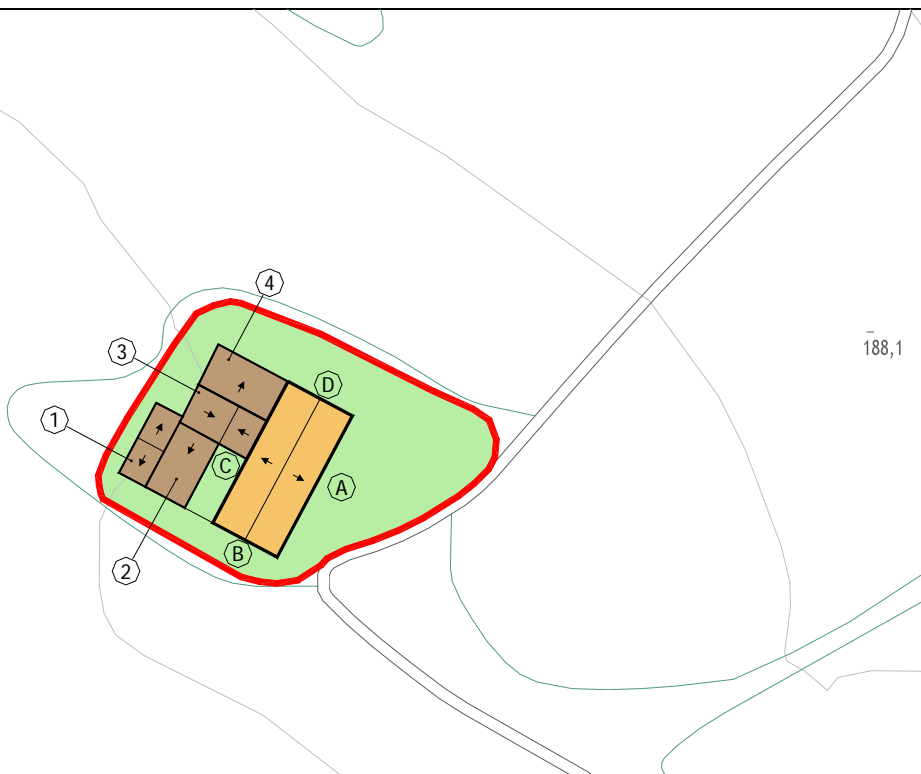
CAL BITXO és una de les últimes masies aïllades que es van aixecar al terme de Subirats, possiblement com a conseqüència de la colonització tardana de la vinya feta, en aquest cas, per la hisenda de can Bas, la qual, conjuntament amb can Olivella i can Maristany, són les principals hisendes que reflecteixen l'etapa de prosperitat del municipi entre 1910 i 1931.

L'arquitectura de CAL BITXO adopta el model simple del grup I de la classificació tipològica de Danés -garantint la seva integració en el paisatge de la vinya-, al qual incorpora alguns elements decoratius de ferro forjat propis del llenguatge modernista que també es va popularitzar en l'àmbit rural.

Els valors històrics i paisatgístics de CAL BITXO justifiquen la preservació de la masia.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

— ÀMBIT DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL

EDIFICI COMPLEMENTARI

ENTORN

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS		1	2a4
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA			
					R		S
PERÍMETRE				PERÍMETRE			
					M		S
COBERTA				COBERTA			
FORMA				FORMA			
					R		S
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR			
					M		S
FAÇANES				FAÇANES			
				A	B		
COMPOSICIÓ				R	MO		
OFICIS				MO	MO		S
MATERIAL				MO	MO		S
TEXTURA/COLOR				R	MO		S
FAÇANES				FAÇANES			
				C	D		
COMPOSICIÓ				MO	MO		
OFICIS				MO	MO		
MATERIAL				MO	MO		
TEXTURA/COLOR				MO	MO		
ENTORN							
RELACIÓ							
ORGANITZACIÓ							
ELEMENTS							
Mèlia							

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8) i Connector ecològic (Clau CE).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de substitució prescrita seran respectuoses amb l'edifici principal i edificis complementaris, tant en la seva forma i composició com en la utilització de materials, textures i colors.

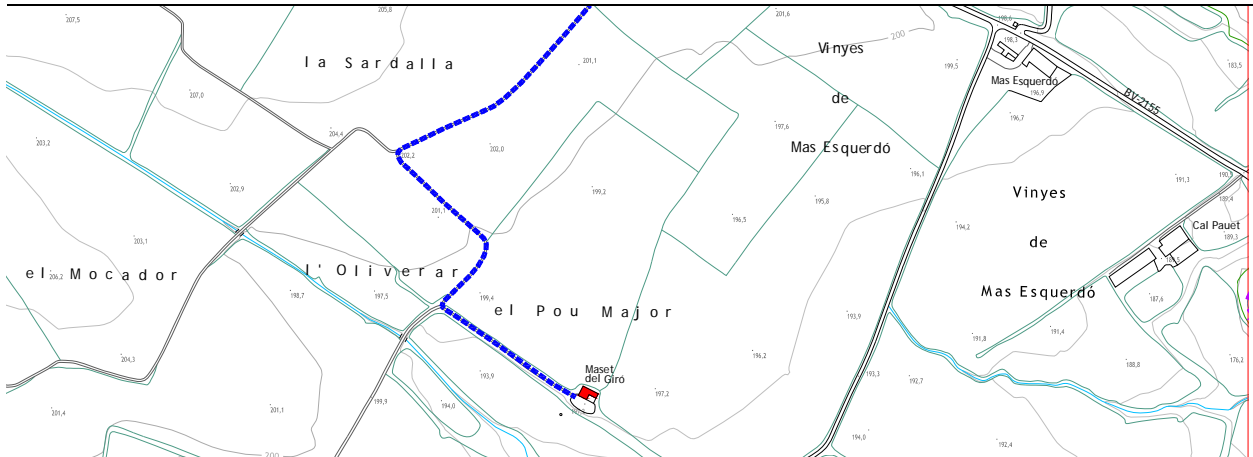
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats artesanals.
Edificis complementaris:	Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 393660 Y = 4583351

<https://maps.google.es/maps?q=41.394606,1.72789&hl=es&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada amb dependències agrícoles annexes, assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular compost de planta baixa i planta pis amb coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal.

Dos edificis complementaris adossats a la façana sud-est de planta única amb coberta a una vessant tancats per un petit baluard. Dos cossos petits adossats a la façana nord-oest.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú amb obertures emmarcades amb maó, forjats unidireccionals i coberta de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-oest amb obertures sobre eixos verticals, formades per portal central d'arc rebaixat de maó i finestra lateral a la planta baixa i tres finestres d'arc lleugerament rebaixat a la planta primera.

Façana posterior orientada a nord-est amb una finestra a la planta baixa i dues a la planta primera, totes d'arc lleugerament rebaixat.

Façana sud-est amb una única obertura d'arc lleugerament rebaixat a la planta primera i façana nord-oest sense obertures.

Porta del baluard d'arc rebaixat i cantoneres de pedra als edificis complementaris del cantó de sud-est.

MATERIALS

Paredat comú i maó. Embigats i tancaments de fusta. Reixes de ferro forjat. Part dels paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Sense instal·lacions.

ENTORN

L'entorn de la masia el constitueixen les vinyes a tocar de l'edificació, l'espai, en part pavimentat, al davant de la façana principal, i la vegetació situada al sud, especialment xiprers, pins i una morera.

CONTEXT

Situada prop del límit del terme municipal de Subirats amb el de Santa Fe del Penedès, en una plana de vinya al marge esquerre de la riera del mateix nom. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en mal estat per un camí de terra que té el seu origen al carrer de Cal Pau Xic, situat al peu de la carretera BV-2155 entre Can Cartró i el Gorner.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat de conservació. Entorn descurat.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
001404800DF08C0001SS			URBANA	244 m ²
08273A022000350000QF	22	35	RÚSTICA	47.975 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 53)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Habitatge en desús.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatge de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Propietat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

Segle XIX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica el Maset del Giró amb el nom del *Maset del Guiró* i la descriu en la categoria *masia (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 6 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *C. Conesa*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Casa de Conesa*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Regió Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

CONSELL COMARCAL ALT PENEDÈS. *Inventari de masies i edificis singulars de l'Alt Penedès*. Consell Comarcal de l'Alt Penedès. 2010.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 53.

El MASET DEL GIRÓ és una masia situada al límit entre el terme municipal de Subirats i el de Santa Fe del Penedès, al marge esquerre de la riera del mateix nom en una zona de vinyes planeres característiques de la part oriental del municipi.

El MASET DEL GIRÓ forma part de les construccions aixecades en el procés de colonització agrícola del territori, les qual depenien econòmicament i productiva d'un mas gran proper, i es destinaven a emmagatzematge d'estris, recer de bestiar i residència temporal o permanent de pagesos.

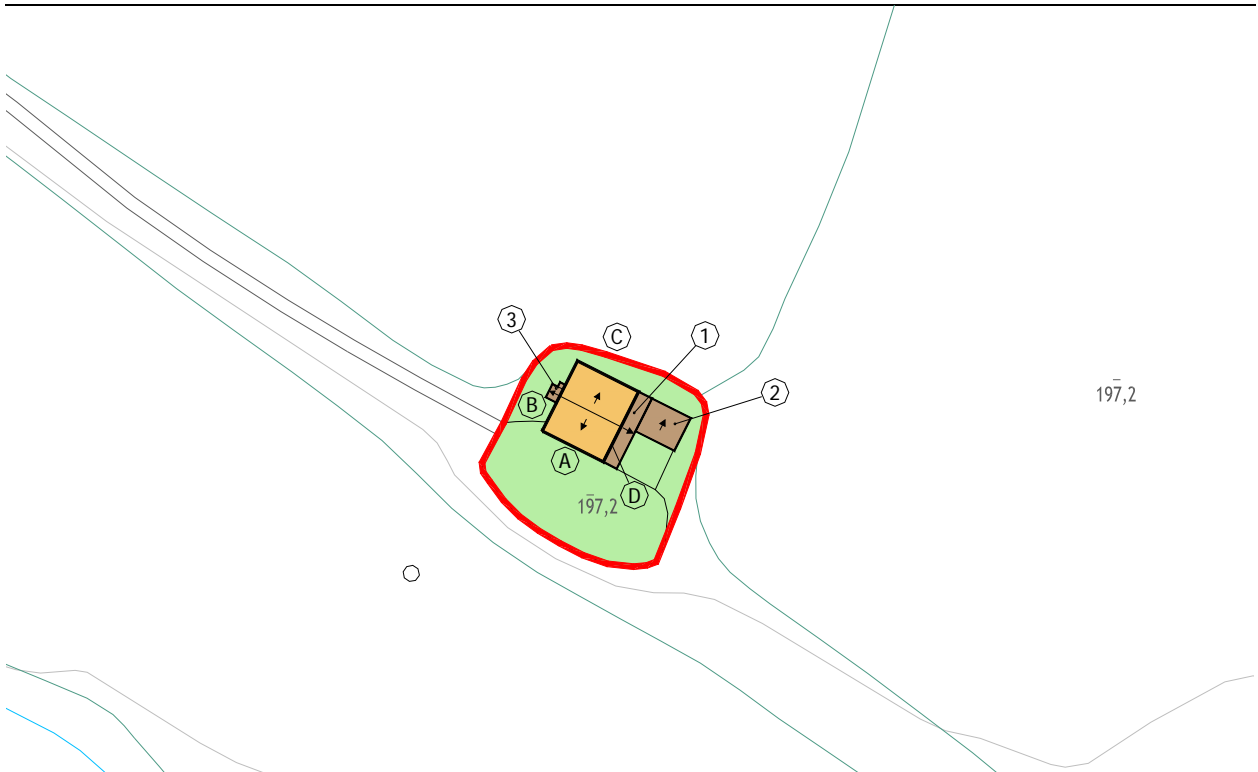
De l'existència històrica del MASET DEL GIRÓ en el territori, hi ha constància tant en el nomenclàtor de 1860 com en el plànol geològic i topogràfic Almera/Brossa editat l'any 1897.

El MASET DEL GIRÓ presenta una arquitectura simple i de dimensions molt reduïdes que respon a la tipologia del grup I.1 de la classificació de Danés, caracteritzada per la coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal. Malgrat l'absència d'elements arquitectònics o compositius rellevants, el MASET DEL GIRÓ manté pràcticament la seva configuració original i constitueix una petita peça del paisatge de vinyes planeres del sector oriental del terme de Subirats.

Els valors esmentats que conflueixen en el MASET DEL GIRÓ, especialment els paisatgístics, justifiquen la preservació de la masia.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

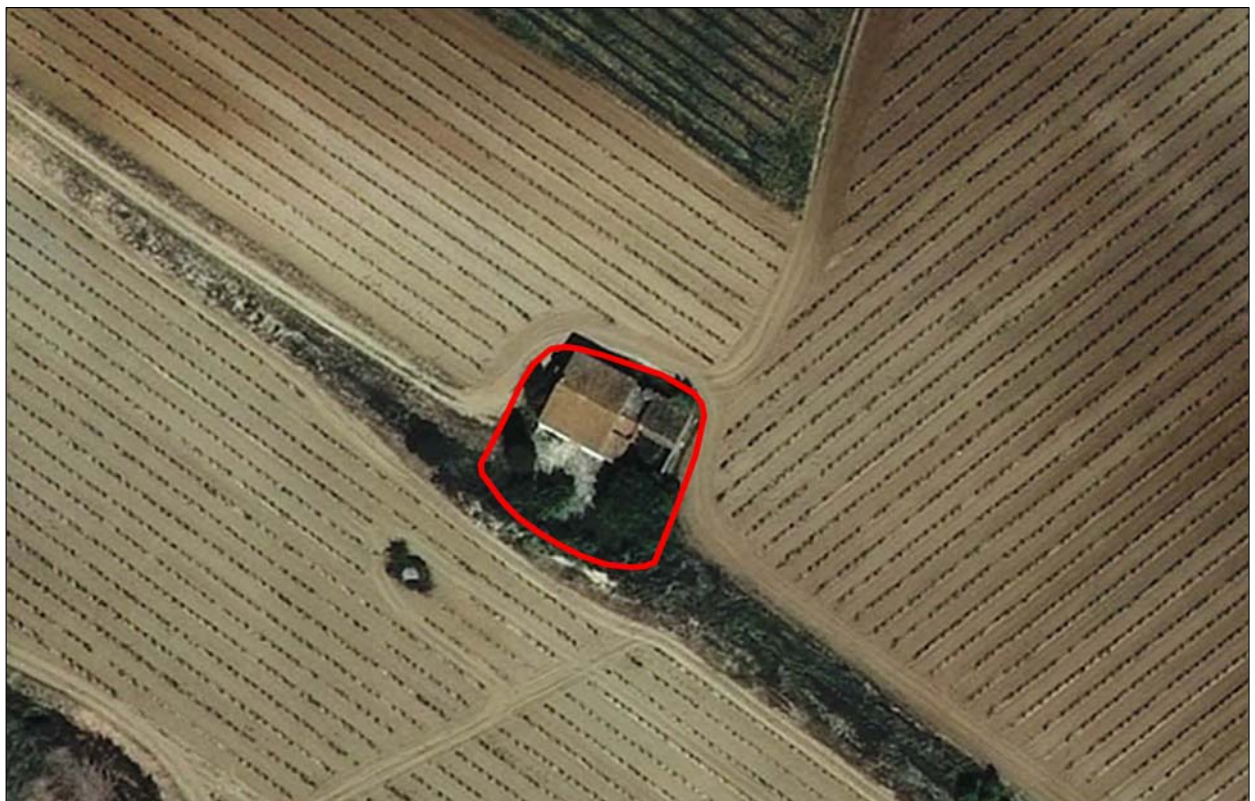
— AMBIT DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL

EDIFICI COMPLEMENTARI

ENTORN

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS			1	2	3
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA				R	S
PERÍMETRE				PERÍMETRE				R	S
COBERTA				COBERTA					
FORMA				FORMA				R	S
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR				R	S
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ				MO	S
OFICIS				OFICIS				MO	S
MATERIAL				MATERIAL				R	S
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR				R	S
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ				MO	S
OFICIS				OFICIS				MO	S
MATERIAL				MATERIAL				R	S
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR				R	S
ENTORN				ENTORN					
RELACIÓ				RELACIÓ				R	
ORGANITZACIÓ				ORGANITZACIÓ				R	
ELEMENTS				ELEMENTS					
Peus arboris més rellevants				Peus arboris més rellevants				R	

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de substitució prescrita seran respectuoses amb l'edifici principal i edificis complementaris, tant en la seva forma i composició com en la utilització de materials, textures i colors.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

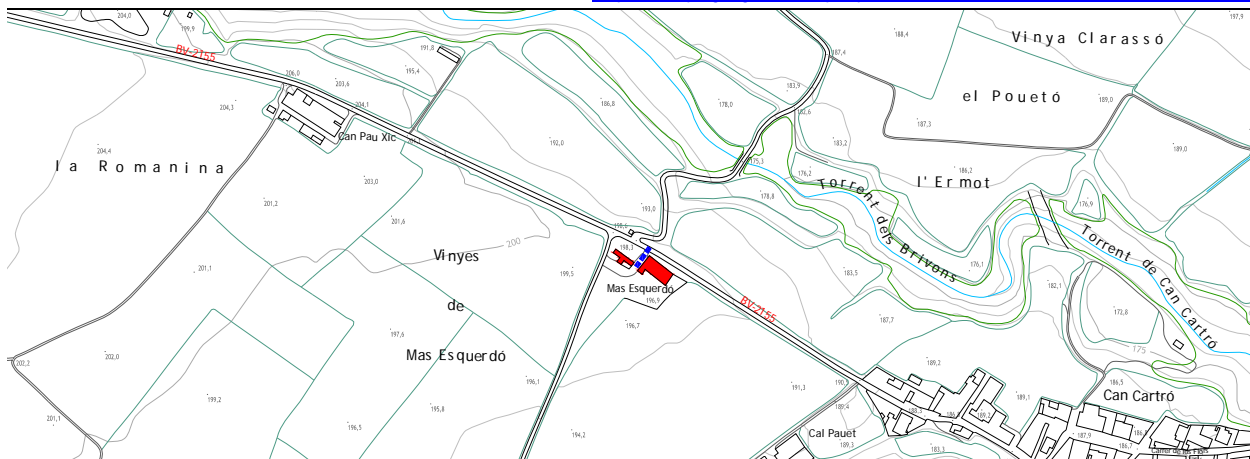
S'admeten els usos següents:

Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats artesanals.

Edificis complementaris: Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 394103 Y = 4583683

<https://maps.google.es/maps?q=41.397809,1.733018&hl=es&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Masia aïllada amb dependències agrícoles annexes. Cos principal assimilable al grup II.2 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular compost de planta baixa i planta primera amb coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal, amb part de la vessant nord-oest de la coberta lleugerament sobreaixecada.

Edifici complementari situat a nord-oest, de planta sensiblement rectangular compost de planta baixa i planta primera, amb coberta a dues vessants sobreaixecada una part situada al cantó nord-est, amb una escala d'un tram adossada a la cara sud-est per on s'accedeix a la planta superior.

Edifici complementari adossat a la cara sud-est de l'edifici principal, de planta sensiblement rectangular compost de planta única amb coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari aïllat situat a nord-oest de l'edifici principal de planta en forma de "T" compost de planta única amb coberta a una i a dues vessants.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de càrrega de paredat comú, maó i tàpia; forjats unidireccionals i cobertes de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-oest composta sobre quatre eixos verticals amb dos portals d'arc rebaixat franquejats per dues finestres a llinda a la planta baixa. A la planta primera, dues finestres, un balcó i la porta d'accés des de l'escala, totes amb arc a llinda.

Façana posterior orientada a nord-est, sense compondre, amb tres finestres a llinda en cada planta.

Façana lateral orientada a sud-est amb una única finestra a llinda a la planta primera.

Edifici complementari adossat a la cara nord-oest amb arc carpanell a la planta baixa, balcó amb llosana d'obertura a llinda i rellotge de sol de pedra a la planta primera de la façana sud-oest; portal de mig punt sota l'escala a la façana sud-est; i la resta de façanes sense compondre, amb un balcó a la façana nord-oest i finestres a llinda de diferents mides.

Edifici complementari adossat a la cara sud-est amb portal i finestra d'arc rebaixat a la façana sud-oest.

MATERIALS

Paredat comú, tàpia i maó. Embigats i tancaments de fusta. Persianes de corda i de llibret. Reixes i baranes de ferro forjat. Paraments arrebossats i pintats. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica. Pou.

ENTORN

L'entorn de la masia el conforma la carretera a nord-est, el safareig situat a sud-oest, el pou situat a sud-est i diversos peus arboris destacats: pins, xiprers, figueres, negundo, pollancre i morera.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

CONTEXT

Situada molt a prop del nucli de Can Cartró, a la cruïlla de la carretera de Can Cartró i el Gorner, amb el camí de Santa Fe del Penedès, que forma part de l'antiga carrerada de Santa Fe, Corral del Mestre i la Sala. En una plana de vinyes compresa entre el torrent dels Brivons i la Riera de Santa Fe, al límit de ponent del terme municipal. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat pel camí pavimentat del Corral a Santa Fe del Penedès, a pocs metres de la carretera BV-2155.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en estat de conservació deficient. Entorn desacurat i en estat d'abandonament.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
08273A022000550001WE			URBANA	912 m ²
08273A022000550000QW	22	55	RÚSTICA	4.686 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 40)

PLANEJAMENT DERIVAT

En sessió de 8 de març de 2012 la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va aprovar definitivament el Pla especial de turisme rural a l'indret de DS mas Escardó, a can Cartró, al terme municipal de Subirats.

PROTECCIÓ EXISTENT

Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) inclòs en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català d'acord amb la disposició addicional primera de la Llei 9/93 de 30 de setembre.

Bé integrant de l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. (Núm. 39738)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Tres habitatges en desús.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatges vinculats a una explotació agrícola. Habitatges de segona residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupats per la propietat.

ÈPOCA

Finals segle XVIII. Reformes i ampliacions segle XIX i principis segle XX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Mas Esquerdó està situada al peu de la carretera de Santa Fe, Corral del Mestre i la Sala. Aquest antic camí ramader, per on els ramats de bestiar tenien dret a passar en època de transhumància entra des del terme de Santa Fe pel camí continuació de la carretera BV-2156, que uneix la Granada amb Santa Fe del Penedès cap a Subirats. Un cop travessada la riera de Santa Fe, ja dins del terme de Subirats, segueix entre les vinyes de Mas Esquerdó en direcció sensiblement nord-est fins a trobar Mas Esquerdó al peu de la carretera BV-2155 de Can Cartró i el Gorner. La carretera travessa l'esmentada carretera i el torrent dels Brivons i gira al nord-oest passant per davant de can Parellada fins al Corral del Mestre per endinsar-se després en el terme municipal del Pla del Penedès.

El Nomenclàtor de la Província de Barcelona de 1860 identifica el Mas Esquerdó amb el nom de *Mas Escardó* i la descriu en la categoria *alqueria (casa de labor)* com un edifici de dues plantes habitat contínuament, situat a 6 km de Sant Pau d'Ordal.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *M. Escardó*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Rio Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom *Casa del Sereno*, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José Mª Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Regió Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRIADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

CONSELL COMARCAL ALT PENEDEÈS. *Inventari de masies i edificis singulars de l'Alt Penedès*. Consell Comarcal de l'Alt Penedès. 2010.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble. Patrimoni arquitectònic. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Número de registre 39738.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 40.

MAS ESQUERDÓ és una masia propera al nucli de Can Cartró situada en la cruïlla de la carretera d'accés a aquest nucli amb el camí de Santa Fe del Penedès, en una plana de vinyes compresa entre el torrent de Brivons i la riera de Santa Fe.

Els orígens històrics de MAS ESQUERDÓ estan vinculats al pas de la carrerada de Santa Fe, Corral del Mestre i la Sala i es remunten a finals del segle XVIII tot i que la construcció actual va ser ampliada i reformada al llarg del segle XIX i a principis del segle XX. Modernament, es té constància documental de la seva permanència en el territori, tant a través del nomenclàtor de 1860, com del mapa geològic i topogràfic Almera/Brossa editat l'any 1897.

L'arquitectura de MAS ESQUERDÓ respon a les característiques de les masies que han sofert transformacions al llarg dels segles i que presenten, ara, diversitat d'elements constructius integrats en el conjunt i en l'entorn, els quals, sense configurar una imatge especialment rellevant, mantenen, però, el caràcter tradicional de les construccions agrícoles autòctones, que ajuda a conformar el paisatge humanitzat del sector de ponent del terme de Subirats.

Els valors esmentats, especialment els paisatgístics, confluent en la masia de MAS ESQUERDÓ justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

— ÀMBIT DE PROTECCIÓ

— EDIFICI PRINCIPAL

— EDIFICI COMPLEMENTARI

— ENTORN

E: 1/1000

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS				1	2i3
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA					
								R	R
PERÍMETRE				PERÍMETRE					
								M	R
COBERTA				COBERTA					
FORMA				FORMA				R	R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR				R	R
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ				R	MO
OFICIS				OFICIS				R	MO
MATERIAL				MATERIAL				R	MO
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR				R	MO
FAÇANES				FAÇANES					
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ				MO	
OFICIS				OFICIS				MO	
MATERIAL				MATERIAL				R	
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR				R	
ENTORN				ENTORN					
RELACIÓ				RELACIÓ					
								R	
ORGANITZACIÓ				ORGANITZACIÓ					
								R	
ELEMENTS				ELEMENTS					
Pins, xiprers, figueres, negundo, pollancre i morera				Pins, xiprers, figueres, negundo, pollancre i morera				R	

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

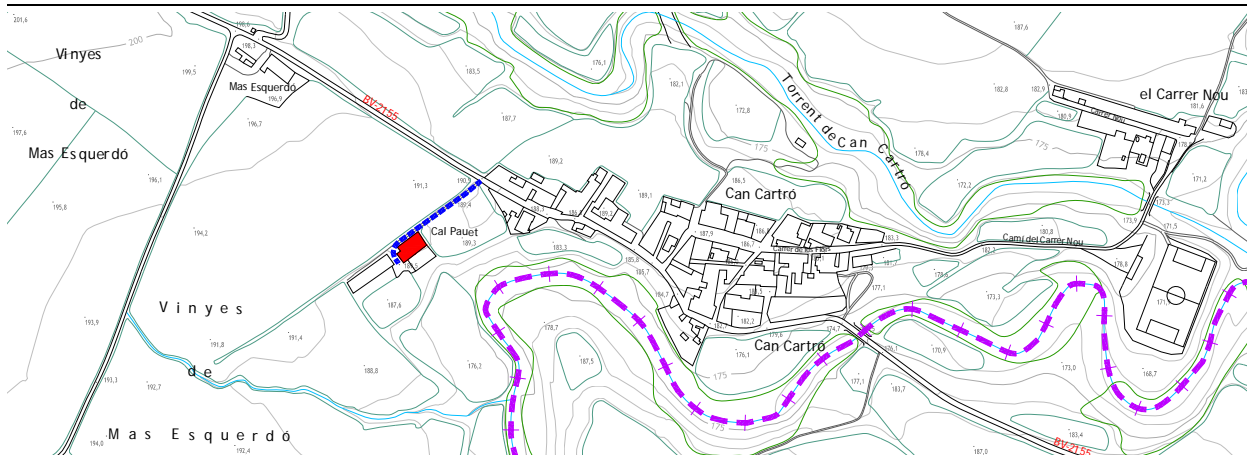
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edifici complementari 1:	Habitatge familiar. Usos que complementin els de l'edifici principal.
Edificis complementaris 2 i 3:	Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 394243 Y = 4583504

<https://maps.google.es/maps?q=41.396133,1.734949&hl=es&num=1&t=m&z=19>

DESCRIPCIÓ FÍSICA

TIPOLOGIA

Casa rural aïllada amb construccions adossades seguint la mateixa alineació. El cos principal és assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés.

OBRA MAJOR

Edifici principal de planta rectangular de tres crugies perpendiculars a façana, compost de planta baixa i primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari adossat a la cara nord-est de l'edifici principal, que segueix les alineacions de façana d'aquest, de planta rectangular compost de planta baixa i primera amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari adossat a la cara sud-oest de l'edifici principal, que segueix les alineacions de façana d'aquest, de planta rectangular compost de planta baixa i primera, amb coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana principal.

Edifici complementari adossat a les cares nord-oest dels anteriorment descrits, de planta sensiblement rectangular compost de planta baixa amb coberta a una vessant.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de paredat comú i maó. Forjats unidireccionals de fusta i de formigó. Cobertes de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-est composta simètricament sobre tres eixos verticals. A la planta baixa, portal central a llinda flanquejat per una finestra quadrada a llinda amb reixa de forja a cada cantó. A la planta superior, tres balcons amb llosana volada i barana de forja i obertura a llinda. Cornisa horitzontal coincident amb la llosana del balcó i sòcol de pedra aplacada.

Façana posterior orientada a nord-oest amb cos adossat a la planta baixa i tres finestres a llinda amb reixa.

Façanes de l'edifici adossat a la cara nord-est de l'edifici principal seguint les mateixes característiques de les d'aquest, amb portal a llinda a la planta baixa i balcó a la planta primera, a la façana sud-est, i dues finestres a llinda a la planta primera de la façana nord-est.

Façana de l'edifici adossat a la cara sud-oest, sense acabar, amb obertures a llinda, dos balcons i cornisa horitzontal unitària.

Façanes de l'edifici adossat a la cara nord amb dos portals i dues finestres a llinda.

MATERIALS

Paredat comú i maó. Embigats de fusta i formigó. Tancaments de fusta i metàl·lics. Persianes de corda de fusta i enrotllables de PVC. Reixes i baranes de ferro forjat aplacat de pedra. Morter monocapa. Teula àrab.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat. Aigua potable. Telefonía. Fosa sèptica. Dipòsit de gas propà.

ENTORN

Recinte tancat amb barana baixa de gelosia ceràmica. Vorera perimetral i grava al jardí. Barbacoa. Diversos arbres: moreres, mèlia, olivera i palmeres. Granja-magatzem molt propera.

DESCRIPCIÓ FÍSICA

CONTEXT

Situada en una plana de vinyes al límit de ponent del terme municipal, prop d'un meandre de la riera de Santa Fe, a molts pocs metres del carrer de Sant Josep del nucli rural de Can Cartró. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat per un camí de terra en bon estat que té el seu origen a la carretera BV-2155, al carrer de Sant Josep del nucli de Can Cartró.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Per l'aparença externa, la masia està en bon estat de conservació. Entorn acurat.

c-16**CAL PAUET**
Can CartróDADES CADASTRALS,
URBANÍSTIQUES I USOS**FITXA**
3

PROPIETAT

REF. CADASTRAL POLÍG. PARC. FINCA SUP.

08273A006000060000QY 6 6 RÚSTICA 16.723 m²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Un habitatge vinculat a una explotació agrícola i un habitatge en desús.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupat per la propietat.

ÈPOCA

1936. Ampliació de 1975.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La casa, la van construir els avis de l'actual propietària. L'àvia es deia Dolors Massana. Les reixes de finestres i balcons de ferro forjat contenen la lletra M, possiblement provinent del cognom de la propietària que va construir la casa.

BIBLIOGRAFIA

Nomenclàtor de Catalunya 1860. Centre d'Estudis Demogràfics. Informatització de les dades de Catalunya corresponents al Nomenclàtor de 1860: *Nomenclàtor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc. de las cuarenta y nueve provincias de España Dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales y entidades de población*, Madrid, Imprenta de José M^o Ortiz, 1860.

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic i Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geográfico y Estadístico. 1914.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CAL PAUET és una casa rural situada en una plana de vinyes al límit de ponent del terme municipal, prop d'un meandre de la riera de Santa Fe, a molts pocs metres del carrer de Sant Josep del nucli rural de Can Cartró.

Els orígens històrics de CAL PAUET són de l'any 1936 quan es va bastir de nova planta la primera construcció, la qual al llarg del segle XX es va ampliar linealment dues vegades seguint l'estructura volumètrica de la construcció inicial. Aquesta circumstància fa que l'actual volumetria de la casa rural s'integri en el paisatge vitivinícola a l'entorn del nucli de Can Cartró.

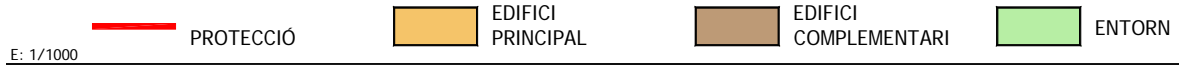
L'arquitectura de CAL PAUET, basada en un volum molt simple i en una composició simètrica sobre eixos verticals, respon a una tipologia molt comú en les masies petites o cases rurals que es van construir a finals del segle XIX i principis del XX, l'eficàcia funcional de les quals s'ha verificat així com també la seva capacitat d'integració en el medi agrícola que les envolta.

Atenent als aspectes mediambientals i socials, la preservació de CAL PAUET empara una activitat agrària vinculada amb el territori, afavorint el reequilibri territorial i econòmic i el manteniment de la població en l'àmbit rural, així com el manteniment del territori rural.

Els valors esmentats, especialment els mediambientals i socials, justifiquen la preservació de CAL PAUET.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS			1	2i3
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA				
							R	R
PERÍMETRE				PERÍMETRE				
							M	M
COBERTA				COBERTA				
FORMA				FORMA			R	R
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR			R	R
FAÇANES				FAÇANES				
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ			R	MO
OFICIS				OFICIS			R	MO
MATERIAL				MATERIAL			MO	MO
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR			MO	MO
FAÇANES				FAÇANES				
COMPOSICIÓ				COMPOSICIÓ				
OFICIS				OFICIS				
MATERIAL				MATERIAL				
TEXTURA/COLOR				TEXTURA/COLOR				
ENTORN								
RELACIÓ								
								R
ORGANITZACIÓ								
								R
ELEMENTS								
Moreres, palmeres, mèlia i olivera								R

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

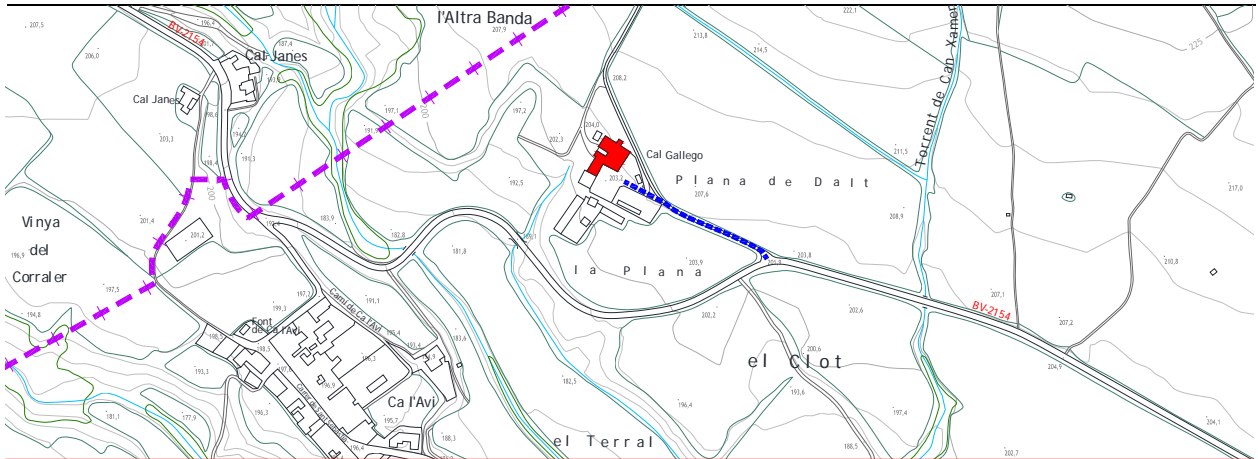
CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

Edifici principal:	Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats artístiques; i activitats de restauració.
Edificis complementaris 1 i 3:	Usos que complementin els de l'edifici principal.
Edifici complementari 2:	Habitatge familiar. Usos que complementin els de l'edifici principal.

UTM: X = 394910 Y = 4585228

<https://maps.google.es/maps?q=41.41149,1.742556&hl=es&num=1&t=h&z=17>

DESCRIPCIÓ FÍSICA**TIPOLOGIA**

Masia de diferents cossos amb construccions agrícoles i modernes adossades i aïllades dins d'un recinte tancat amb filat i xiprers. El cos més antic és assimilable al grup I.1 de la classificació tipològica de Danés. Actualment, en part desocupada.

OBRA MAJOR

Edifici principal format per dos cossos de planta rectangular als quals s'han adossat diferents volums. Ambdós cossos són de planta sensiblement rectangular, compostos de planta baixa i una planta pis, el cos nord-oest amb coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana, i el de sud-est amb coberta a una vessant.

Edificis agrícoles adossats, de plantes rectangulars, generalment de planta única amb cobertes a una i dues vessants.

SISTEMA CONSTRUCTIU

Parets de paredat comú, replè i maó. Forjats unidireccionals. Cobertes de teula àrab.

FAÇANES

Façana principal orientada a sud-oest amb el parament que reflecteix la diferència de les cobertes, composta sobre tres eixos verticals. Portal central d'arc de mig punt format amb dovelles de pedra, porta a llinda i finestres lleugerament arquejades. Banc franquejant el portal d'entrada.

Façana lateral orientada a sud-est amb obertures similars a les de la façana principal.

Paraments de façana amb restes de pintura que emmarca les obertures en forma de bandes longitudinals.

MATERIALS

Paredat comú, pedra i maó. Tancaments de fusta. Reixes de ferro forjat a algunes finestres. Paraments arrebossats amb restes de pintura.

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Electricitat i aigua potable. Aigües residuals recollides a fossa sèptica.

ENTORN

L'entorn immediat de la masia el conforma l'esplanada al davant de la façana principal amb un plataner i els camps i coberts agrícoles i ramaders situats dins d'un recinte tancat amb filat.

CONTEXT

Situada en una plana de conreu, a l'extrem de ponent del municipi, al límit amb el terme municipal del Pla del Penedès. Al nord-est del nucli de Ca l'Avi i separada d'aquest pel torrent del Mig. Està inclosa en la subunitat de paisatges vitivinícoles de la plana de l'Alt Penedès, definida en el Pla Territorial de l'Alt Penedès.

ACCESSIBILITAT

Accés rodat en bon estat per un camí pavimentat que des de la carretera BV-2154 accedeix a les Parellades.

SITUACIÓ DE RISC

No s'aprecia cap situació de risc significativa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

La masia presenta externament signes d'un estat de conservació deficient.

PROPIETAT

REF. CADASTRAL	POLÍG.	PARC.	FINCA	SUP.
002106100DF08F0001EH			URBANA	1.210 m ²
002106100DF08F0000WG	21	61	RÚSTICA	2.694 m ²
08273A029000020000QK	29	2	RÚSTICA	60.305 m ²

DADES URBANÍSTIQUES

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA POUM (2013)

Sòl no urbanitzable

Espais d'especial interès

Espai d'especial interès agrícola (Clau 8)

Elements a protegir

Elements singulars del patrimoni arquitectònic (Núm. 124)

Elements en sòl no urbanitzable a catalogar

Masies i cases rurals (Núm. 29)

USOS

ÚS ACTUAL

Residencial. Un habitatge en desús i un habitatge de primera residència.

ÚS ORIGINARI I EVOLUCIÓ D'USOS

Residencial. Habitatge vinculat a una explotació agrícola. Habitatges de primera residència.

TITULARITAT I RÈGIM D'OCUPACIÓ

Titularitat privada. Ocupats per la propietat.

ÈPOCA

Orígens del segle XIV. Posteriorment, molt reformada i amplada, especialment als segles XIX i XX.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Hi ha constància gràfica de la masia, que apareix amb el nom de *C. Bitxo*, en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona (Almera/Brossa) corresponent a la Regió Segunda o del Río Noya al mar a escala 1:40.000 editat l'any 1897.

Hi ha constància gràfica de la masia, sense que vagi acompanyada del seu nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 corresponent a l'aixecament del mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico (copia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya) realitzat l'any 1914.

És coneguda amb el nom de *Mas Albareda*.

En el fogatge de l'any 1385 s'ementa el nom de "N'Albareda, vídua".

NOTÍCIES DELS PROPIETARIS

Rafael Sala d'Albareda apareix documentat l'any 1492 com a membre de la Universitat o Govern municipal.

BIBLIOGRAFIA

ALMERA, JAIME i BROSSA, EDUARDO. *Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona. Región Segunda ó del Río Noya al mar*. Geología por el canónigo Dr. D. Jaime Almera Pbro. Topografía por Eduardo Brossa. Escala 1:40.000. Diputació de Barcelona, 1897.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA. *Mapa planimètric de Subirats*. Escala 1:25.000. Còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya. Es correspon a l'aixecament del Mapa de España 1:50.000 del Instituto Geogràfic y Estadístico. 1914.

LLORACH i SANTIS, SALVADOR. *Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès*. Edita Ajuntament de Subirats, 1988.

FERRAN MÈLICH, ANTONI i altres. *Pla Director supramunicipal de Sostenibilitat*. Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. 2005 (Suport CD-Rom).

TRÍADE SERVEIS CULTURALS. *Inventari del Patrimoni Cultural de Subirats*. Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. 2007.

CONSELL COMARCAL ALT PENEDÈS. *Inventari de masies i edificis singulars de l'Alt Penedès*. Consell Comarcal de l'Alt Penedès. 2010.

RUIZ CALZADO, DIEGO, i altres. *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Subirats*. Ajuntament de Subirats. 2013.

CATÀLEGS I INVENTARIS

Forma part de la relació d'elements singulars del patrimoni arquitectònic a incloure en el Catàleg de béns a protegir del POUM de Subirats. Núm. 124.

Forma part de la relació d'edificacions susceptibles de ser incloses en el Catàleg de masies i cases rurals del POUM de Subirats (2013). Núm. 29.

Forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural i Natural de Subirats de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona (2007). Núm. 124.

CAL GALLEGO és una masia propera a Ca l'Avi, situada en un espai de conreu entre aquest nucli i les Parellades, al terme municipal del Pla del Penedès.

Des del punt de vista històric, els orígens de CAL GALLEGO es remunten al segle XIV quan es coneixia com *Mas Albareda*. Posteriorment, va adoptar diferents noms i consta la seva presència al territori en el mapa geològic i topogràfic Almera/Brossa editat el 1897.

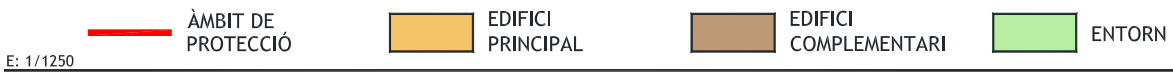
La seva arquitectura ha sofert moltes reformes i ampliacions, tot i això conserva el caràcter rural dels seus volums i la façana principal, segurament reformada al segle XIX, on es manté un arc de mig punt amb dovelles i brancals de pedra.

CAL GALLEGO participa de l'estructuració del territori agrícola que al llarg dels anys s'ha anat consolidant tant a través de les masies implantades històricament, com dels nuclis moderns crescuts a l'entorn de la colonització de la vinya, els quals actualment formen part del paisatge humanitzat de la comarca.

Els valors històrics i arquitectònics de CAL GALLEGO, acompanyats dels valors paisatgístics, justifiquen la seva preservació.

RAONS D'INCLUSIÓ

ARQUITECTÒNIQUES HISTÒRIQUES MEDIAMBIENTALS PAISATGÍSTIQUES SOCIALS

Ortofotomapa (vol 2011)

CATEGORIES DE PROTECCIÓ

EDIFICI PRINCIPAL				EDIFICIS COMPLEMENTARIS			
VOLUMETRIA				VOLUMETRIA			
			R		R	R	S
PERÍMETRE				PERÍMETRE			
			M		M	M	S
COBERTA				COBERTA			
FORMA				FORMA			
			R		R	R	S
MATERIAL/COLOR				MATERIAL/COLOR			
			R		R	S	S
FAÇANES				FAÇANES			
	A		B				
COMPOSICIÓ	R		R		MO	S	S
OFICIS	R		R		MO	S	S
MATERIAL	Arc de pedra		M		MO	S	S
TEXTURA/COLOR	R		R		MO	S	S
ENTORN							
RELACIÓ							
			R				
ORGANITZACIÓ							
			R				
ELEMENTS							
	Plàtan		R				

M	CATEGORIA DE MANTENIMENT
R	CATEGORIA DE RESPECTE
MO	CATEGORIA DE MODIFICACIÓ
S	CATEGORIA DE SUBSTITUCIÓ
D	CATEGORIA DE DEMOLICIÓ

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions específiques d'ordenació que es fixen específicament per a aquesta masia o casa rural es complementen amb el que estableixen les Normes Urbanístiques d'aquest Pla Especial Urbanístic.

El sòl no urbanitzable que conforma l'àmbit de protecció estarà subjecte a les condicions que determina el POUM de Subirats per a la zona de sòl no urbanitzable Espai d'especial interès agrícola (Clau 8).

Els projectes que desenvolupin els usos d'establiment de turisme rural i de restauració hauran de contenir la ubicació de places d'aparcament a l'aire lliure en un nombre que sigui proporcional al nombre d'hostes o comensals previstos.

Les accions constructives que duguin a terme la categoria de substitució prescrita seran respectuoses amb l'edifici principal i edificis complementaris, tant en la seva forma i composició com en la utilització de materials, textures i colors.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ÚS

S'admeten els usos següents:

- Edifici principal: Habitatge familiar; establiment de turisme rural; activitats d'educació en el lleure; activitats artesanals; activitats artístiques; i activitats de restauració.
- Edificis complementaris 1 a 8: Usos que complementin els de l'edifici principal.

**Diputació
Barcelona**

**Àrea de Territori
i Sostenibilitat**

Gerència de Serveis d'Habitatge, Urbanisme i Activitats

Comte d'Urgell, 187, 2a pl.

Edifici del Rellotge

08036 Barcelona

Tel. 934 022 890 · Fax 934 020 653

gs.hua@diba.cat · www.diba.cat/